

РІК LXXIV, Ч. 12

ГРУДЕНЬ – 2017 – DECEMBER

№ 12, VOL. LXXIV

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXXIV ГРУДЕНЬ Ч. 12

Україномовний редактор – **Лариса Тополя**
Англомовний редактор – **Тамара Стадниченко**
Редакційна колеґія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА
Уляна Зінич, Святослава Гой-Стром,
Софія Геврик, Петруся Савчак,
Лариса Darmokhval (Україна)

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

ISSN 0740-0225

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXXIV DECEMBER № 12

Ukrainian-language-editor – **Larysa Topolya**
English-language editor – **Tamara S. Cornelison**

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Uiana Zynich, Sviatoslava Goy-Strom,
Sophia Hewryk, Petrusia Sawchak,
Larysa Darmokhval (Ukraine)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лариса Тополя. Різдво моєї душі.	1
Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками	2
Наша обкладинка / Our Cover	3
Люда Вусик. Пам'ять про Голодомор безсмертна	4
Марія Фуртак. Поїздка на фронт.	7
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, News & Views	10
Oksana Xenos. Sharing Email List	12
Irena Gramiak. The Ukrainian Heritage Museum at Manor College Reinvented, Restructured, and Reopened	13
Olena Jenning. Getting to know you	15
Олена Кульчицька-Папіж. Маруся Бек (1908-2005).	16
Святослава Гой Стром. «Які минають люди неповоротні...»	17
Зміст LXXIV річника.	18
Діяльність округ і відділів СУА.	21
Subject Index to Volume LXXIV.	27
Відійшли у вічність.	29
Доброчинність	31
Святослав Левицький. Повернення блудного мурчика	34
Ihor Magun. Embrace the Day With Mindfulness.....	36

На обкладинці: Галина Титла. *Св. Миколай Чудотворець.* 1974, дошка, яєчна темпера, позолота 11 ½ x 8 ½ (29 x 22). Колекція Софії та Андрія Титлів.

On the cover: Halyna Tytla. *St. Nicholas the Wonderworker.* 1974, egg tempera, gold leaf on board. 11½ x 8½ (29 x 22). Collection of Andriy and Sophia Tytla.

- Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
- Редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.
- Передруки і переклади матеріалів дозволені за письмовою згодою редактора.
- За точність викладення фактів відповідає лише автор.
- Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
- Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.
- **ПРОСИМО НЕГАЙНО ПОВІДОМЛЯТИ АДМІНІСТРАЦІЮ ПРО ЗМІНИ АДРЕСИ – ЗМІНИ РОБИМО БЕЗКОШТОВНО.**
- **Посмертні згадки** та знімки поміщуємо безкоштовно.
- Просимо авторів присилати статті до **10 числа місяця.**
- Просимо авторів подавати свої **контактні інформації** зі статтями, щоб редакція могла до Вас звернутися в разі потреби.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2017 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: **Оля Стасюк**

Канцелярйні години: **вівторок, середа, четвер – 11 – 7**

UNWLA / *Our Life*

203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706

Administrator: **Olha Stasiuk**

Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.**

\$3 Один примірник / Single copy

\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою **членської вкладки** через відділ. **Передплатникам** письмово нагадується про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch.

Subscribers are sent renewal letters.

Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

Усіх союзянок та їхні родини, усіх читачів журналу «Наше життя» вітаємо з Різдром Христовим та Новим 2018-м Роком! Нехай світле свято принесе в кожную родину благополуччя та добро, а нашій Україні подарує спокій і мир!

Головна Управа СУА та редакція журналу «Наше життя»

По білому снігу від хати до хати
Ватагою йдемо колядки співати.
І в кожній оселі нас щиро вітають.
Всі люди веселі Христа прославляють.
В цю світлу, святкову і радісну днину
Бажаємо злагоди Вашій родині!
Щоб повні були і комори, і скрині!
Щоб щастя й тепло було з вами віднині!
Хай спокій і радість завжди з вами будуть!

Христос народився!
З Різдром Святим, люди!
(«Колядка» від Вікторії Рутковської)

Різдво моєї душі

Схиляючись у молитві перед Богом, віддаючи шану Його милосердю, щиро бажаю, щоб різдвяні святкування для всіх стали справжнім духовним святом. Зичу всім у різдвяних днях якнайповніше відчути щедрі Божі ласки та любов від рідних!

Різдвяні свята кожного з нас наповнюють справжньою духовною радістю і стають часом великих емоційних змін. У ці дні ми часто покидаємо «насаджені місця» заради повернення до батьківського лона, де побачили світ Божий і вперше відчули радість народження маленького Ісусика, де мама, яка самотньо довіковує в родинній хаті та очікує на Святу Вечерю, де навічно поселилася радість від пізнання величчя Божої любові...

Для когось Різдвяна казка прийшла з народженням, хтось вперше її відчув у дитинстві або юності, а комусь первісне пізнання сутності життя відкрилося у зрілому віці. Історія у кожного своя. Жменьку дитячих святкових спогадів, які наче Різдвяні дзвіночки лунають серед щоденних дорослих клопотів, має кожен з нас. У мене це дитячі, зворушливі колядування «Коляд, коляд колядниця, добра з медом паляниця» для бабусі й дідуся в очікуванні на «п'ятака» та «Ген, високо в темнім небі зірка засіяла...», за яку мені щедро клали у торбинку аж цілих 20 копійок. Це також велике бажання піти з бабусею до церкви та страх бути поміченою вчителями, яких примушували виконувати «міліцейську роль» і

які намагалися не помічати своїх учнів, що ховалися за спину бабусь. Пізніше вже й сама, як стала вчителем, примусово чергувала в Володимирівському соборі (Київ) і відвертала очі від учнів, які, ховаючись за дорослих, намагалися ввійти у храм.

Кожне Різдво починається не тільки з Різдвяної зірки, що сповіщає світові про народження Ісуса. Воно пахне бабусиною хатою, щедрим Дідухом та смачною кутею. Різдво звучить дзвінками дитячими колядками, що зачаровують, притишують і загортають у спокій. Різдво — то мерехтливі промені свічки, що пахне воском з дідусевої пасіки. То голоси далеких і мудрих предків, що крізь сутінки Святвечора пробиваються у нашу свідомість. То щемливе наповнення душі Божою благодаттю, коли душа немов знову народжується і стає доброшою, милосердношою. От би тільки зберегти її такою назавжди!

Гасне день... Небо вкривається вогниками і дивовижні візерунки зірок мозаїчно оперізують небесну світлицю. Мерехтливе сяйво вечірнього дива заходить у наш дім. Наближається чарівна ніч, у якій кожна душа знаходить притулок. Ми запалюємо свічку, вдивляємося в її мерехтіння та молимося, замислюючись над тим, чи насправді ми нині всередині «особистого дому» — дому нашої душі...

*Лариса Тополя,
редактор.*

Ділимося

ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Маріянна Заяць, голова

До нас швидко наближається час Різдва – час, коли ми даруємо та ділимося з іншими. Тож дозвольте мені ознайомити вас з кількома ініціативами — що «дарував» та чим «ділився» СУА після друку останнього числа *Нашого життя*.

1-го листопада Союз Українок Америки відправив 10 тис. доларів на допомогу жертвам урагану Гарві (Harvey) в Техасі. Пожертва була надіслана до парафії Покрови Пресвятої Богородиці Української Католицької Церкви, яка служить «заступницею», підтримуючою організацією для українських жертв урагану Гарві. СУА разом з Українським Американським Клубом Г'юстона та парафією Святої Покрови розробили анкету, що визначатиме розмір допомоги сім'ям. Христя Бриндзя, голова 118-го Відділу СУА у Г'юстоні, є представником СУА у справі надання допомоги постраждалим від урагану в Г'юстоні. Багато українців втратили житло та зазнали серйозних збитків і втрат. Якщо б ви хотіли зробити свій внесок через СУА, то, будь ласка, надішліть свій чек на рахунок СУА, відправте поштою в офіс і зазначте, що це пожертва для Фонду допомоги постраждалим від урагану.

Відгукуючись на прохання ректора Київської Трьохсвятительської Духовної Семінарії у Києві о. Петра Жука, члени Екзекутиви СУА одногосно проголосували за фінансову підтримку персональних витрат 11 семінаристів з Донецького та Харківського екзархатів (Донецька, Луганська, Запорізька,

*Владика Борис Гудзяк,
голова СУА та члени СУА
на щорічному обіді УКУ
отримують почесну
грамоту.*

Дніпропетровська, Харківська, Полтавська та Сумська області). Ці семінаристи не мають фінансової можливості покрити свої особисті витрати. Запит був на 400 доларів для кожного з цих студентів на цей навчальний рік. «Підтримка священників нашої Церкви на теренах Східної України, яка обпалена війною, є важливою допомогою в установленні миру та ліками на духовні рани, що спричинив нам ворог. Тому Ваша готовність допомогти є дуже доброю. Ми молимося за всіх членів Союзу Українок Америки, щоб за Вашу щедрість Господь віддав Вам сторицею благодатей, а особливо благодаті миру для кожного з Вас», – пише о. Жук.

Екзекутива СУА також затвердила додаткову пожертву у розмірі 13 600 доларів для «Простору Надії», відгалуження Інституту психічного здоров'я Українського католицького університету, що займається лікуванням психологічних травм. У своєму повідомленні д-р Олег Романчук сказав, що ця додаткова сума дозволить центрові покрити свої несплачені витрати на створення центру. Оскільки СУА від початку створення був головним спонсором «Простору Надії» та вважає, що зцілення душі є так само важливим, як і зцілення тіла, рішення приймалося без жодних заперечень.

5-го листопада на щорічному обіді Української Католицької Освітньої Фундації у Нью Йорку Президент Українського Католицького Університету (УКУ) єпископ Борис Гудзяк урочисто вручив почесну грамоту для СУА. Ця грамота підписана Патріярхом Української Греко-Католицької Церкви, верховним архієпископом Святославом (Шевчуком). Окрім збільшення нашої підтримки для «Простору Надії», також зазнав розвитку інший проєкт,

започаткований СУА у 2012-му році в УКУ, а саме Лекторій жіночих студій, назва якого тепер – Центр Жіночих Студій. Як вважає д-р Марта Богачевська-Хом'як, «Незаперечний п'ятирічний успіх Лекторію жіночих студій СУА в УКУ виправдовує нашу пропозицію щодо розширення програми. Ми пропонуємо розширити Лекторій у Центр жіночих досліджень, щоб: забезпечити приміщення для Центру; надати поміч директору Галині Теслюк; продовжити підвищувати обізнаність про жіночі студії на всіх гуманітарних курсах як для факультету, так і для студентів; збільшити можливості для отримання індивідуальної спеціалізації (а в майбутньому – й окремої навчальної програми) з жіночих студій, збільшуючи офіційну пропозицію до 4 курсів на рік; розширити програму візитами науковців, які б відбувались до 8 разів на рік, і дати можливість для одного візиту на тиждень, або двох, залежно від наявності персоналу та фінансування» Це розширення, що вимагатиме додаткових 10 000 доларів щорічно,

обговорювалося на XXXI Конвенції та було одноголосно схвалено Головною Управою СУА.

Щодо адміністративного напрямку діяльності, Комітет веб-сайту СУА працює над усіма варіантами повного відновлення та перепланування нашого веб-сайту як інструменту для вербування нових членок та інформування про членство. Протягом минулого місяця ми провели дві скайп-конференції та працюємо над дослідницькими розробками і наповненням веб-сайту. Мета цього проекту полягає в тому, щоб запустити новий веб-сайт протягом першого кварталу 2018-го року. Ми просимо вибачення за наявну на веб-сайті невідповідну інформацію, адже ми зараз зосереджені на цьому проекті. Будь ласка, перегляньте, підпишіться на новини та «вподобайте» нашу фейсбук-сторінку, на якій референтка соціальних засобів комунікації та її комітет старанно працюють, щоб поділитись з вами якомога більшою кількістю поточної інформації (принаймні тією, яку вони отримують від нашого членства).

*Час Різдва наповнений любов'ю, наповнений благословеннями та надією!
Я та Управа СУА бажаємо всім нашим читачам та їхнім сім'ям цього
відчуття не тільки на Різдво, але й на весь рік! Божого благословення!!
Веселого Різдва!! Щасливого Нового року!*

Наша обкладинка

Галина Титла, Йорктаун (Нью Йорк), народилася в м. Брно (Чехословаччина) у 1935-му р. у родині українців; померла у Йонкерсі, Н.Й., у 2013-му р. Імігрувала з батьками до США після Другої світової війни. Студіювала прикладне мистецтво, згодом вчилася у відомого художника й іконописця Петра Холодного, молодшого. Працювала головно як іконописець. Її твори експонувалися в багатьох церквах США, Канади, Бразилії та України, зокрема в церкві св. Йосафата в Тернополі та в церкві Зішестя св. Духа в Дірфілді (штат Массачусетс).

Our Cover Artist

Halyna Tytla was born in Brno, Czechoslovakia, in 1935 and immigrated with her parents to the United States of America after World War II. She studied applied art and continued her art education with noted Ukrainian painter and iconographer Petro Cholodny, the Younger. In time, she became a skilled and well known iconographer in her own right. The artist died in Yonkers, New York, in 2013, but her work can be found in churches in the United States, Canada, Brazil, and Ukraine. One of her icons hangs in St. Josaphat in Ternopil, Ukraine; another hangs in Descent of the Holy Spirit Church in Deerfield, Massachusetts.

ПАМ'ЯТЬ ПРО ГОЛОДОМОР БЕЗСМЕРТНА

Учасники заходу.

Перші ознаки осені нагадують українцям про ті страшні часи, що пережила Україна в 1932 — 33-х рр. Тому український уряд, усі засоби інформації, усі громадські організації, академічні структури знову і знову намагаються привернути увагу світу до тих трагічних подій у надії, що світ також буде пам'ятати про них і робитиме все, щоб такі трагедії не повторювалися НІДЕ й НІКОЛИ.

Наш відділ уже кілька років поспіль шукав шляхи до різних навчальних закладів Лос Анджелеса, щоб кинути зерно правди серед американських студентів, відкрити їм невідомі сторінки історії України, ознайомити з елементами української культури. Але нам не вдавалося достукатися до людей, які сприяли б нашому бажанню. І ось минулого року до нас приєдналася нова членкиня Вікторія Малко, яка викладає історію в California State University, Fresno, і ми схопилися за цю соломинку. У Вікторії ця тема «болить» і вона стала посередником між нами й урядом університету, який пішов нам назустріч. Розпочалася кропітка праця над залученням лекторів, пошуками коштів, укладенням програми. І ця праця продовжувалася до жовтня ц.р.

Симпозіум «Hunger for Truth: Illuminating the Hidden History of the Holodomor, 1932 – 1933» відбувся 5 – 6-го жовтня ц. р. в університетській Henry Madden Library. І він не міг би відбутися, якби не сприяння університету та розуміння важливості дискусій з питань Голодомору деканом проф. Michelle DenBest. Готуючи симпозіум, ми не обмежи-

лися тільки добром науковців, але й намагалися ознайомити американську аудиторію з такими надбаннями української культури, як вишивки, пісні та деклямування. Звучали під бандуру пісні «Дума про 33 рік» та «Ой, сум та сум по Україні» у виконанні Олі Герасименко-Олійник, «Весна 33-го» у виконанні Іванни Таратугла-Філіпенко, «Свіча» (виконавець Марія Черепенко), а емоційне деклямування Юрою Вигінним вірша Д. Павличка «Панахида за померлими...» українською та англійською мовами (переклад Ю. Вигінного) нікого не залишило байдужим. Ілюстрацією цього можуть служити слова однієї з присутніх Larysa Soriano: «When Mrs. Herasymenko-Oliynyk played the traditional Ukrainian stringed instrument, I was blown away. The beauty of the song, coupled with her voice and the sound of the Bandura, was extremely sad and beautiful. Right from the second I entered the room, I was able to see the rich culture of Ukraine. When Mr. Wyhinny came up to the podium, I was not prepared to witness such powerful poetry. Just like with the Ukrainian songs, it was both beautiful and powerful; I felt chills go down my spine as he recited the poem. I was able to fully grasp the famine not just from a scholarly, educational perspective, but on a more personal level».

Діловий настрій і конструктивізм симпозіуму створив отець Г. Зубач коротким Божим словом, і ця атмосфера тривала весь час. Кожна доповідь захоплювала слухачів, студенти нотували цікаві факти, викладені доповідачами. А після закінчення доповіді звучали цікаві запитання, що мали широкий діяпазон:

Під час презентації від 111-го Відділу: Люба Кеске, Люда Вусик, проф. Вікторія Малко, Оля Старов, Світлана Вельяновська, Оленка Крупа.

від елементарних з історії України до порівняльних з Великою депресією в 1932 – 33-х рр. у США та щодо впливу Голодомору в Україні на події в Америці. Кожне запитання не залишалося без кваліфікованої відповіді, бо доповідачі були надзвичайно обізнані та професійні. З вітальним словом від імені української держави та основними тезами про вклад української дипломатії в справі поширення інформації про Голодомор у світі звернувся український консул з Сан Франциско Олександр Кротенко. Від імені 111-го Відділу США було надано слово Любі Кеске, яка ознайомила присутніх з основними засадами США та перечитала спомини кількох свідків Голодомору, записаних нею особисто в Україні.

Проф. Любомир Луцюк (The Royal Military College of Canada) надзвичайно динамічно запропонував фантастичний матеріал у доповіді «Holodomor: Reflections on the Great Famine of 1932 – 1933 in the Soviet Union». Він викликав зливу запитань, бо для студентів ця сторінка історії України була зовсім невідома та до цього часу вони чули тільки про Голокост і Геноцид вірменського народу. І, як прокоментував один зі студентів Jordan Cordova: «As he was speaking, I learned that there was a Ukraine genocide and there were millions of people that died between the years 1932 – 1933. Just in his first words of saying this I was surprised because I didn't even know there was a genocide of Ukrainians.»

Проф. Олег Воловина (The University of North Carolina at Chapel Hill) у доповіді «Regional Dynamics of Holodomor Losses in Ukraine and Comparative Analysis with 1932–1934 Famine Losses in Russia,» дав оцінку демографічним наслідкам Голодомору всіх регіонів. Це підтверджує, що не лише сільські, але й міські

мешканці зазнали відчутних втрат. Загальні ж втрати населення УРСР впродовж 1932 – 1934 рр. становлять 4,5 млн, зокрема 3,9 млн – через надсмертність і 0,6 млн – ненародженими. Чому ж у дослідженнях професора цифри втрат менші, ніж в інших джерелах? Річ у тому, що всі архіви перепису в Україні 1937-го р. знищені і довелося користуватися архівними даними, які знаходяться в Москві. Ми добре знаємо, що тим архівам мало віри. Але навіть ці дані набагато вищі, ніж втрати від голоду в Росії, як доводить проф. О. Воловина у своїх дослідженнях. Детальний аналіз втрат 1932 – 33 рр. – суворий аргумент для оцінки Голодомору як геноциду, а порівняння регіональних втрат в Україні та Росії свідчить про різний масштаб голоду в кожній з них. Такий аналіз проливає нове світло на Голодомор і допомагає нам краще зрозуміти причини та наслідки цієї трагічної події.

Опонентом проф. Олега Воловині виступив проф. Володимир Сергійчук (Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine) в доповіді «Holodomor of 1932 – 1933 as Ukrainian Genocide: Legal Definition, the Number of Victims», який на основі даних з первинних документів, що є в архівах України, наполягає на втратах щонайменше в кількості 7 млн осіб (тому що й досі не досліджено всієї складової втрат, а це не дає можливості одержати реальні дані). У дискусії з проф. О. Воловиною він саме на цих нових дослідженнях обґрунтовував достовірність даних про кількість втрат від штучного голоду. Дискусія була досить гострою та показала, що такі дебати потрібні: демографи та історики повинні дати справжні, науково підтверджені дані про реальні втрати України під час Голодомору, який був спрямований на найбільше знищення українців, найперше – селян.

Надзвичайно цікавою була доповідь проф. Олега Вереса (Public Member of U.S. Commission on the Ukraine Famine). Він розповів про роботу в Комісії, де виконавчим директором був дослідник Голодомору в Україні Джеймс Мейс (Dr. James E. Mace). Саме завдячуючи його дослідженням світ дізнався про цю страшну трагедію в Україні.

Блискучий майстер-клас з вивчення основ викладання в середніх і вищих навчальних закладах Канади провела Валентина Курилів (The Holodomor Research and Education Consortium at the University of Alberta's Canadian Institute of Ukrainian Studies), яка вже понад 10 років займається цією проблематикою. Вона має значні наукові досягнення,

зокрема розробила навчальні матеріали «Великий Голод 1932 — 33 років» і підготувала курс методики викладання історії з використанням інтерактивних методів і навичок критичного мислення.

Основним доповідачем на симпозіумі був Дуглас Ірвін-Еріксон (Douglas Irvin-Erickson of George Mason University). Доповідь на тему «Remembering the Holodomor: Lemkin's Words, and Other Lessons for Peace» він прочитав через Skype. Незважаючи на те, що доповідач фізично не був в аудиторії, присутні з великою зацікавленістю слухали, ловили кожне його слово в абсолютній тиші. В один з моментів лектору здалося, що аудиторія порожня. Ми показали слухачів — і його здивуванню не було меж. Він чітко та промовисто висвітлював теорію геноциду Рафаеля Лемкіна в цілому та свої висновки про геноцид в Україні зокрема. Також пояснив, що хоча українська трагедія і є найвищим ступенем геноциду, вона не підпадає під правове визначення цього терміну. Тому українським ученим необхідно докласти максимум зусиль, щоб довести світові та вченим інших країн, що це був насправді геноцид українського народу. Для цього їм необхідні такі діалоги. Також проф. Еріксон нагадав публіці про те, як діяти, якщо ми хочемо, щоб наша пам'ять і пам'ять про злочиння стали пам'ятником миру.

Проф. Геннадій Побережний (The Harvard Ukrainian Research Institute) виступив з доповіддю «Mapping the Great Famine: The Holodomor Atlas Project at Harvard» та ознайомив присутніх з електронною базою інформації про місця розповсюдження Голодомору за різними параметрами. Використовуючи її, кожний, кого цікавить ця страшна статистика, завжди зможе знайти будь-які дані.

З Юрієм Менделюком.

Останнім акордом нашого симпозіуму була презентація фільму «Гіркі жнива» (Bitter Harvest) його директором та продюсером Юрієм Менделюком (George Mendeluk). Опікувалася нею проф. Мері Гусейн (Mary Husain), директор CineCulture Film Series, за що їй низький уклін. Заля була заповнена і глядачі ловили кожний момент фільму. Тому після його закінчення було багато запитань. Ю. Менделюк, родина якого берегла пам'ять про ті трагічні події і який з дитинства чув розповіді про них, настільки зачарував аудиторію, підкорив її своєю харизмою, що запитання сипалися й сипалися... Тому для численної аудиторії справжнім «подарунком» були і фільм, і його директор, який проявив уміння донести правду про трагічний Голодомор в Україні глядачам, які ніколи не чули про нього.

Наш симпозіум не відбувся б без допомоги California State University, Fresno, Союзу Українок Америки (голова Маріянна Заяць), Українського Культурного Центру Лос Анджелеса (президент Павло Будило), the Millstones of History (виконавчий директор Вікторія Малко), the Ukrainian Genocide Famine Foundation-USA (президент Микола Кочерга), the Ukrainian Heritage Club of Northern California (президент Любов Йова), the Ukrainian American Coordinating Council (віцепрезидент Марія Черепенко) та Steel Film LLC (продюсер Ірина Коротун). Крім того, нам надали фінансову допомогу the House of Ukraine in San Diego, родина Княжицьких та о. Алекс Лимонченко, родина якого також постраждала під час Голодомору, родини Ірка Прокоповича, Любомира Солука, Люсі Гозель, Люби Кеске та Адріан Кузич, а також члени Українського Арт Центру Лос Анджелеса (президент Дарія Чайковська).

Надзвичайно багато часу та вміння вклали в організацію нашого симпозіуму проф. Вікторія Малко, Оленка Крупа, Оля Старов, Люба Кеске, Ірина Коротун і Людмила Вусик. Зробила наш симпозіум успішним також і допомога волонтерів та студентів проф. В. Малко. Наукова та художня частини, виставка книг і постерів про Голодомор «History Lessons: The Holodomor of 1932-33» (підготовлена фондом «Україна 3000»), технічне й організаційне забезпечення були на високому рівні, на що зауважили і доповідачі, і слухачі.

(Закінчення на стор. 11)

ПОЇЗДКА НА ФРОНТ

Нині, коли емоції вже стихли і влягаються у рядки, хочу трохи розповісти про нашу поїздку на передову. Адже саме завдяки спонсорству Союзу Українок Америки і за сприяння голови Львівської обласної адміністрації Олега Синютки нам вдалося відвідати захисників України, побувати в їхніх окопах і підтримати. Допомагав і підтримував мене в дорозі мій син Богдан.

Поїздку на фронт ми приурочили до дня Захисника України та присвятили 75-річчю створення УПА. З нагоди цієї важливої річниці визвольної боротьби за фінансової підтримки п. Синютки перевидана книга «Черлена» Святослава-Йосафата Левицького, який проживав у США. Автор був підлітком під час подій 1947 — 1953 рр. і на власні очі бачив творення Української Повстанської Армії, її розвиток і діяльність. Саме ті події описані в книзі і ми також везли її на передову. Адже історія часто повторюється і зараз ті хлопці на лінії фронту так само борються за свободу нашої держави. Але ми мали з собою не тільки книги. Презентували хлопцям також теплі шкарпетки, м'ясну домашню тушкованку (300 паковань), 300 пакетів згущеного молока, цитрини, чай...

Дорога наша була складною та довгою, бо на передову під час війни не так легко потрапити. Спочатку ми приїхали у Дніпро (колишній Дніпропетровськ), де нас зустрів волонтер Сергій, а згодом приєдналась і волонтерка Олександра — вони супроводжували нас, бо без їхніх контактів і підказок ми б самі не змогли дістатись до захисників. Першу зупинку наш маленький автобус зробив за 80 км від лінії фронту у Покровську. Там є дитячий будинок, де зараз перебуває близько 30 дітей віком від 5 до 15 років. Це діти, які втратили батьків через війну. Вони залишились самі у цьому світі та принесли найбільшу жертву військовим діям — своє дитинство.

О 8-й ранку ми прибули у Покровськ. Дітки ще спали, тому нас зустріла заступник директора цього дитбудинку. Сам будинок невеликий. Очевидно, раніше це було якесь складське чи технічне приміщення, але нині його гарно відремонтували і там тепло та комфортно. Деяких діток побудили, а тут ми гостинці принесли. Готуючись до поїздки, дізнались, що малеча залишилась без зимового взуття. Тому закупили 10 пар чобіток, теплі шкарпетки, колготки для меншеньких і рукавички. А також цитрини, зефір, згущене

молоко й інші необхідні продукти та смаколики. Діти у цьому притулку виявились дуже милі. Одні розмовляють російською, інші українською. Вони були привітні, раді нас бачити і, вдячні, горнулися до нас, обіймали. Там ми справді зігрілись тілом і душею. Війна зробила свою чорну справу і лишила їх без батьків. Але ці дітки усміхнені і не тримають зла на світ. Ми отримали задоволення від спілкування з ними.

Дитячий будинок у Покровську.

Я б дуже хотіла, щоб Союз Українок Америки погодився допомогти мені, як представниці в Україні, взяти шефство над цим притулком. Прошу пані Маріянну Заяць і союзнянок подумати над цим. Ми б могли опікуватись тими дітьми, допомогти їм вижити у тих важких умовах. Хотілося б, щоб вони не відчували війни, а бачили мирне життя і не боялися. Якщо б союзнянки Америки узгодили цю справу, я б взяла це під свою відповідальність. Ми з о. Сусом могли б на свята їх привезти до Львова, показати іншу Україну, мирну Україну. Наразі я розказувала їм про СУА, зробила запис у гостьовому журналі, тоді ми попрощались і поїхали далі.

До лінії фронту залишалось дуже близько. За півтори години ми вже були на передовій. Спершу заїхали у Попасне. Це село зараз зовсім пусте! Наші хлопці біля лінії розмежування стояли на бойових постах і тримали оборону кордону. Це була неділя. Ті, хто відпочивав від служби, прийняли нас у своїй «домівці». А це зруйнований снарядом будинок, без даху, де хлопці живуть у підвальному приміщенні. Там вони сплять і готують їжу. Не зважаючи на такі спартанські умови, у

них є багато собачок і котиків, які служать відрадою і вірними побратимами. Бо ж інших людей, окрім військових, там не буває. Лише зрідка навідаються отакі от як ми гості. Ми роздали воїнам уже згадані книги і привезені гостинці. А волонтер Сергій, який нас супроводжував, вручив допомогу від Союзу Українок Франції, з якими давно співпрацює. Ми багато розповідали про союзників українського походження з далеких країв. Хлопці дуже радо прийняли нас, щиро дякували та раділи, що про них пам'ятають так далеко за кордоном. Я кілька разів підкреслювала, що США дуже вболіває за Україну, що ви дорожите рідною землею і хочете, щоб наша земля була вільною. Тому всіма силами допомагаєте воякам, які відстоюють її честь і свободу.

Наступним пунктом у нашому маршруті була Авдіївка. Але виявилось, що потрапити туди не так просто. Спершу наші волонтери зв'язалися з заступником командира батальйону, який там несе вахту, п. Миколою. Тільки коли він дав дозвіл і виїхав назустріч, ми змогли відправитись у дорогу. Перше, що впало в очі в Авдіївці – це два величезні багатоповерхові будинки, вщент зруйновані війною. Вони вселяли жах і пересторогу. Дорога далі до Попасного, до Водяного, до Донецького аеропорту була напруженою. Пан Микола пояснив, що буде їхати надзвичайно швидко і ми маємо тримати його темп. Адже зі сторони ворога нас уже бачать. Тому кожна затримка, чи зупинка на шляху могла зробити нас мішенями для сепаратистів.

Крім усього, з собою ми також привезли шість мішків хліба, якого хлопці наперед попросили. Через два дні там справді почалися потужні бойові дії та виявилось, що ми дуже вчасно привезли життєво необхідні харчі. Хоча, поки ми їхали, було більш-менш спокійно, але спокій на війні відносний. Довгий час у тій місцевості до нашого приїзду йшли дощі і було таке велике болото, що ми залишили машини десь в кілометрі від передової та пішки пішли до вояків. Я була у червоній куртці, тому п. Микола одразу попросив її зняти і дав переодягнутись у військовий камуфляжний бушлат. Адже червоний одяг легко попадав у поле зору ворога і це знову робило нас мішенями. Ми перебували на самій лінії фронту. Там є дороги, повністю вкриті мінами. А довкола на кожному метрі землі в окопах сидять наші хлопці під зеленими деревами і маскувальними сітками. Житло їхнє – це компанка, що на 3 – 4 сходинок заходить під землю. Там стіни оббиті дерев'яними брусами,

є кухня, саморобні ліжка та «буржуйка» для обігріву. Раніше ворожі гради розбили зелені насадження, яких кругом було багато. І це стало благом, адже тепер хлопці мають деревину, щоб грітися та сушити одяг і взуття. А воду привозять волонтери. Так і живуть наші вояки, отримуючи періодично допомогу з тилу. Тому вони дуже радіють, коли приїжджають гості. Навіть у суворих польових умовах вони нас гостинно й щиро вітали та пригостили теплим військовим чаєм. Дозволили навіть з великою обережністю глянути на ворожі позиції. Я бачила, як «сепари» окопувались у донецькому аеропорту... Очевидно, вони готувалися до боїв, що розпочались через два дні та спричинили багато сумних новин.

Біля Донецького аеропорту.

Але, попри всі незгоди та незручності, наші хлопці дуже міцні. Вони великі патріоти. Ніхто не скиглить, не плаче і не скаржиться. Навіть жартували, що читатиму, якщо «сепари дозволять», тобто не стрілятимуть і дадуть перепочити. Бо вільного часу у них нема. Коли ми дарували посвячені образочки від іконописця Михайла Скопа, сина відомого дрогобицького художника Лева Скопа, вони казали: «Якщо з нами Бог, то ми переможемо і нічого нам не страшно»!

На самій передовій, де долітають «сепарські» кулі і хлопці постійно під прицілом – ми пробули дві з половиною години. За цей час тишу не порушували. Але, коли ми вже були у штабі у Водяному, сталась небезпечна пригода. Заступник командира, вже згадуваний п. Микола, що нас супроводжував, привів нас у свої володіння. Тоді стало чути стрільбу. Я налягала на тому, щоб їхати, а п. Микола нас затримував. Казав, що то у Пісках, то далеко, до нас не долетить. Але у дорогу не відпускав.

Лише згодом з'ясувалось, що обстрілювали ті позиції, де ми щойно були і це зовсім близько. Він просто оберігав нас під своїм покровом, затримував, щоб ми не потрапили в облаву. У цьому штабі хлопці відпочивають і відсипаються, коли міняються на посту – кожних два тижні. Вони зайняли величезну хату якогось донецького професора, але облаштувались також у підвалі. Так безпечніше. Довкола, звичайно, цілковитий пустир. Хіба що поряд живе один старий «сепар» – 80-літній дідок, який залишився там, коли всі втікали в Росію. Наче і не заважає нікому, але гучним лихим словом і в'їдливими коментарями щодня дошкуляє нашим військовим і добряче псує їм настрій. Як лікарю, мені було цікаво також оглянути медпункт. Наразі там можуть надавати тільки першу допомогу. А поранених з серйозними травмами везуть аж до Дніпра – а це цілих 240 км. Військовий медпункт, як і все у тих місцях, розташований у підвалі. Адже лише так можна врятуватися від раптового вибуху. Дві жінки-медпрацівниці, які на той час несли вахту, навіть зробили мені невеличку перев'язку. Приємно було пересвідчитись, що у них хоча б для першої допомоги є медикаменти.

Вїзд у Донецьку область.

У штабі кухар наварив борщу, рису та м'яса й нагодував нас. Також розповіли, що саме звідси їжу возять і солдатам на передову, до якої всього лише два кілометри. Але не завжди випадає нагода нагодувати хлопців.

Особливо, коли йде стрільба. Там довкола болота, ями та горби, по яких дуже важко пересуватись на авто. Поки ми гостювали у штабі, до нас завітав доброволець з Грузії – великий патріот України Георгій Саларідзе на позивний «Гюрза». Він читав нам вірші Шевченка і свої власні. Ми багато говорили про культуру, мистецтво, музику. Цей надзвичайно освічений чоловік справив велике враження і викликав захоплення. Дуже розумний і багатогранний – він одразу став нашим другом. Уже вдома я з жахом дізналася, що через два дні його не стало. Це було великим шоком для мене і стало справжньою трагедією для України. Він пішов у розвідку і потрапив під ворожий обстріл...

Усюди, де я була – скрізь розповідала, що везу подарунки й гостинці від Союзу Українок Америки, розповідала про організацію та занепокоєність союзнок через ситуацію на фронті. Ми пройшли десь з 15 блокпостів, поки доїхали до передової. І всюди бачили справді щирих патріотів і справжніх українців! Нам траплялись хлопці з усієї країни: Черкащини, Чернігова, Кропивницького, Хмельниччини, Волині, Рівного. Наш Командир сам з Волині, сім'я його живе у Запоріжжі. Хлопці були різні, і говорили хто українською, а хто російською мовою. Але всі вони люблять Україну. Я переконана, що ці герої стоятимуть до останнього подиху, захищаючи нашу землю. Вони ніколи не віддадуть Україну.

Назад до Дніпра ми приїхали о 9-й годині вечора. Надзвичайно стомлені, але такі задоволені, що мали змогу відвідати вояків. Ми з ними тішились однаково з цих зустрічей. Хлопці розпитували про СУА та його діяльність. А я багато розказувала про жіночу громадську організацію американок з українським корінням, які надзвичайно люблять свою етнічну батьківщину і багато роблять для її блага!

Зізнаюсь, що поїздка була дуже напруженою та важкою, але я задоволена, що побувала там, де наші мужні сини тримають оборону і стоять на захисті нашої Батьківщини! Горді, безстрашні та незламні. Україна для нас одна!

Марія Фуртак, представниця Союзу Українок Америки в Україні.

The season of Christmas, a time of giving and sharing, is quickly approaching. Please allow me to outline a few of UNWLA's "giving and sharing" initiatives which transpired since the last issue of *Our Life* was published:

When Hurricane Harvey hit Texas, many Ukrainian Americans were among those who lost their homes and suffered severe damages to property. On November 1, 2017, the Ukrainian National Women's League of America sent \$10,000 to aid these victims of Hurricane Harvey. The donation was sent to the parish of St. Pokrova Protection of the Mother of God Ukrainian Catholic Church, which serves as the umbrella organization assisting Ukrainian American victims of Hurricane Harvey. A questionnaire developed by the UNWLA, the Ukrainian American Club of Houston and the parish of St. Pokrova will determine qualification for assistance given to families. Chrystia Bryndzia, president of Br. 118 in Houston, is the UNWLA representative for the Hurricane Relief effort in Houston. Anyone who wants to contribute to the relief effort through the UNWLA should send a check made payable to the UNWLA to the UNWLA office with a note designating the donation for the "Hurricane Relief Fund." (Address to office is provided on inside front cover of every issue of OL).

At the request of Rev. Fr. Petro Zhuk, who serves as Rector of the Kyiv Three Holy Hierarchs Spiritual Seminary in Kyiv, the UNWLA Executive Board voted unanimously to send financial support for the personal expenses of 11 seminarians from the Donetsk and Kharkiv Exarchies that serve the Donetsk, Luhansk, Zaporizzha, Dnipro, Kharkiv, Poltava, Sumy oblasts or regions. These seminarians are unable to cover their personal expenses, and the request was for \$400 per student for this academic year. As Rev. Zhuk explained in his letter to us, "The support of the priests of our Church in the territories of Eastern Ukraine, which has been burned out by the war, is an important step in establishing peace and soothing the spiritual wounds that have been caused by the enemy. Therefore, your willingness to help is very good. We pray for all the members of the UNWLA, that for your generosity, the Lord grants you grace a

hundredfold, and especially the gift of peace for each of you."

The UNWLA Executive Board also approved an additional donation of \$13,600 to "Prostir Nadii," the trauma treatment arm of the Mental Health Institute of the Ukrainian Catholic University. In his communication to us, Dr. Oleh Romanchuk noted that this additional amount would allow the trauma center to cover its outstanding expenses in the physical establishment of the center. Because the UNWLA was the major initial donor of "Prostir Nadii" and espouses the belief that healing the soul is just as important as healing the body, the decision was unanimously supported.

Acting Minister of Health Dr. Ulana Suprun, UNWLA President and Consul Denys Semenovych at Consulate General Of Ukraine in New York

At the annual gala luncheon held by the Ukrainian Catholic Education Foundation in New York City on November 5, the UNWLA was presented with a certificate of appreciation by the President of the Board of the Ukrainian Catholic University (UCU), Bishop Borys Gudziak. The certificate is signed by the Patriarch of the Ukrainian Greek Catholic Church, Major Archbishop Sviatoslav and acknowledges the UNWLA's contribution to UCU's development through the programs it established and has supported within UCU. Besides continuing our support to "Prostir Nadii," we are also expanding the Women's Studies Lectureship, a UCU project that was established by the UNWLA in 2012. The Lectureship added under its umbrella is the "Women's Studies Center." According to Dr. Marta Bohachevska-Chomiak, who is guiding this project, "The unqualified five-year success of the SUA Women's Studies Lectureship at UCU justifies our proposal for the expansion of the program. We propose to expand the lectureship into a Center

for Women's Studies that would: Provide a physical home for the Center, provide an assistant to Director Halyna Teslyuk, continue to raise awareness of women's studies in all humanities courses for both faculty and students, facilitate the opportunities for an individualized minor (eventually major) in women's studies by increasing formal offerings to 4 courses a year, expanding the program of visiting scholars to 8 annually and including opportunities for a week or two week stays, depending on availability of personnel and funding." This expansion, which will require an additional \$10,000 annually, was discussed at the XXXI Convention and approved unanimously by the UNWLA Board.

On an administrative note, the UNWLA Website Committee is working diligently to explore all options in the total re-creation and repositioning of our website as a tool for recruitment as well as member information. We have had two skype conference calls just within the past month

and are working on researching developers as well as writing copy for the website. The goal is to have the new website launched within the first quarter of 2018. We apologize for any outdated information found on the existing website while the new site is "under construction." Please view and "like" our Facebook page as our Social Media Chair and her committee are working diligently to share as much current information as possible with you (at least as much as they receive from our membership!)

The Christmas season is filled with love, blessings, and hope! On behalf of the entire UNWLA Board I share this sentiment with all our readers and their families and hope it fills your hearts and your homes not only for Christmas but for the entire year to come! God bless you! Merry Christmas! Happy New Year!

ПАМ'ЯТЬ ПРО ГОЛОДОМОР..... (Закінчення зі стор. 6)

Постає запитання: чи досягли ми своєї мети? Найперше, ми хотіли ознайомити якусь частину американського суспільства зі страшною трагедією українського народу та її наслідками. І це нам вдалося. Підтвердженням можуть бути відгуки студентів, які відвідали наш симпозіум: «That I had never heard about the Holodomor in my entire life just goes to show how far people have gone to cover it up. Having gone to these presentations I am thankful that I was able to learn about this injustice that happened to millions of innocent people because of an evil government», — написав Anayeli Hernandez Rojas. Або «I was also shocked», — добавив Jordan Cordova «about the amount of evidence countries knew about the genocide but tried to hide it. Countries, such as Britain and the United States, knew about the famine but hid it because they didn't want to hurt political positions with the Soviet Union. There was no recognition, and it was simply covered up. It is sad that countries care more about their political relations rather than about 4 million people dying. It is also sad to see countries call what happened not a genocide but just a tragedy. Through the first lecture I learned so much information about this topic I didn't even know about. The Ukraine genocide needs to be talked about and not covered up anymore in the 21st century». Крім того, ми хотіли навчити вчителів шкіл, викладачів коледжів й університетів методики висвітлення цієї теми в їхніх навчальних закладах. Усю необхідну інформацію їм передала Валентина Курилів. Симпозіум надав трибуну для наукових дискусій і показав різні підходи до обчислення втрат від Голодомору. За допомогою фільму «Гіркі жнива» вдалося привернути більше уваги американського суспільства до питання Голодомору. Грунтуючись на переліченому, можна зробити висновок, що симпозіум вдався. І тепер наш відділ має нові плани щодо продовження просвітницької праці в цьому напрямку, зокрема й з ознайомлення американської аудиторії з елементами української культури.

СВЯТ-ВЕЧІР

Мороз малює у віконці.
Узваром дихає кутя.
І Мати Божа на іконці
у хустку кутає дитя.

Побудь дитиною, синочку.
Твоє дитинство золоте.
Ще вітер віє у терночку
і дерево на хрест росте.

Ще час не сплинув за водою.
Ще Юда спить у сповитку.
Он гурт з різдвяною звіздою
уже на ближньому кутку.

Поколядують і засіють.
Ще, може, буде і життя.
Ти на Голгофі вже Месія,
а на руках іще дитя.

Ліна Костенко

Люда Вусик, голова 111-го Відділу СУА.

SHARING EMAIL LISTS

Part V of presentation compiled by the UNWLA Parliamentarian, retired U.S. Administrative Law Judge Oksana Xenos, which was delivered on May 28, 2017, by Vera Andrushkiw (President of Detroit Regional Council) at the UNWLA XXXI Convention at Tampa, Florida. The opinions expressed in this article are the author's own and do not reflect the views of the Internal Revenue Service, the Social Security Administration, or the United States government.

Can we share lists of our donors' names and email addresses with other nonprofit organizations?

Donor names and addresses (email or physical) should never be shared with other organizations. Our first and foremost responsibility is to see to it that our own organization does its best to raise as much money as it needs to serve those counting on us for our programs and services. Donors want to know where their money is going and how it will be used. It's their charitable choice. However, they lose that choice when their good names are indiscriminately shared with other charities they do not know or would not be likely to support. Sharing email lists with other organizations is a bad practice.

What if another organization gives us a list of their donors and email addresses. Can we email these donors?

The CAN-SPAM Act of 2003 allows emails to be sent to recipients with whom the emailing organization has a transactional relationship. This means that a charity can communicate freely with its donors by email and otherwise. If someone makes a donation and gives us his email address, we are free to email him, even without expressly stating that we will email him. Such a donor has effectively opted-in to receive our communications.¹ However, donors to other organizations have not opted-in to receive our emails. Because no opt-in occurred, the CAN-SPAM Act prohibits adding

these email addresses to our bulk list. Therefore, we should not email the donors of these other organizations.

What is the best policy for emailing donors and prospective donors?

We should have a written donor email privacy policy published on our website, which states unambiguously that (1) we will not share a donor's personal information with anyone else, nor send donor mailings on behalf of other organizations, or (2) we will only share personal information once the donor has given us specific permission to do so.²

Notes

1. Nonetheless, we must make sure that the recipient does not become fatigued or irritated by our emails, which could lead to such negative consequences as unsubscribing, filing a spam report, and, of course, refraining from any future donations.

2. Sample email privacy policy: "Your privacy is extremely important to us, and we will do everything we can to protect it. To that end, our organization maintains an opt-in policy for its email communications. That means we want to send emails only to individuals who have requested that these mailings be sent to them or to people with whom we have an ongoing individual or transactional relationship. Your right to control what emails, if any, you receive from us is important to us. Although we may include announcements from partner organizations or other third parties in some emails, these messages will come directly from us, and we will not share your email address with anyone, nor will we sell it or rent it."

The right to be let alone—the most comprehensive of rights and the most valued by civilized men.

—Judge Louis D. Brandeis (1928)

The Ukrainian Heritage Museum at Manor College Reinvented, Restructured, and Reopened

by Irena Gramiak

Manor College's President Jonathan Peri with Leonard and Helena Mazur in the Maria Mazur Gallery

The ribbon was ceremoniously cut on October 26, 2017, reopening the Ukrainian Heritage Museum at Manor College. The museum (an integral part of the Ukrainian Heritage Studies Center) had been closed for six months for renovations, and the result was definitely worth the wait. New walls, new lights, new floors, and so much more. Among other things, this new museum would not have been possible without very generous donations made by Dr. Barbara Zajac, The Heritage Foundation, and also Leonard and Helena Mazur whose donation was made in honor of Leonard's mother Maria.

Maria immigrated to the United States and settled in Philadelphia with her family in 1954. A UNWLA member, she was president of Branch 90 and was also a member of the executive board of the Philadelphia Regional Council. She was extremely talented in the art of writing pysanky and had many amazing opportunities to demonstrate her talent for others. One of her greatest honors was that she was invited to Rome by Cardinal Josyf Slipyj. Following their meeting, she assisted in establishing a pysanky section in a museum being built by the cardinal in Rome.

Maria Mazur also worked closely with the Sisters of St. Basil the Great as they established the Ukrainian Heritage Studies Center (UHSC) at Manor College (then Manor Junior College) in Fox Chase, Pennsylvania. The first curator of the UHSC

was Christine Chomyn Izak who was for many years president of the UNWLA Philadelphia Regional Council. Maria taught the Sisters at Fox Chase how to write pysanky and held pysanky classes at Manor. Unfortunately, she passed away in 1977, at the age of 54, only a few months after the UHSC opened. Though her life was short, Maria's work left a lasting impression on the Ukrainian community and will live on in the Maria Mazur Gallery of the museum.

During preparations for the October 2017 opening, I had the opportunity to see the newly renovated museum and also got a "behind-the-scenes" impression as I helped clean, assemble and arrange some of the displays. My mother (and fellow Branch 88 member) Chrystyna Prokopovych is the curator of the UHSC, and I decided to lend a hand. One afternoon, as I was standing and crouching inside a display showcase, a strange thought came to mind. It might have been the glass cleaner I was spraying in such a tight space, but I started to feel as if I were part of the display. Born and raised in America, I consider myself to be Ukrainian, a phenomenon which seems to be growing rarer with each generation of immigrant families. I know that it must have been hard to raise Ukrainian children outside of Ukraine. The Ukrainian language and culture are not part of the average American lifestyle, so my parents (like countless others) had to work extra hard every day and make many sacrifices to teach me the language and culture. They took me to Ukrainian dance classes and Plast or CYM meetings and events (yes, I was a member of both organizations, and that was just fine). They gave up every Saturday morning to take me to Ukrainian school. My mom didn't just drop me off at the door; she also taught there. My parents did all of that so that I would be proud of my heritage and love my culture.

Well, it worked because I spent several nights upside-down and backwards and sideways inside those Ukrainian Heritage Museum showcases, not just to help my mom, but to make the museum look amazing so that visitors could see, learn and enjoy the culture and heritage that I love so much and am so proud to call my own. In the process, I was reminded that the parents and grandparents and even great grandparents of the people I grew up with did what my own parents

did. The room containing Maria Mazur’s pysanky is filled with items that were made outside the borders of Ukraine. Along with Maria’s beautiful pysanky are musical instruments made in the USA and a tapestry made in Siberia. Ukraine, it seems, is found wherever Ukrainians happen to live.

Visitors admiring the Hutsul display

Sisters of Saint Basil the Great enjoying the display in the village home room.

Another room in the museum is filled with items made in Ukraine itself. There are items from the Hutsul region and traditional outfits from various parts of Ukraine. And although both museum rooms are exquisite, the room that stole people’s hearts was the village home room, a room designed to look like an old Ukrainian one-room home, which is by far my favorite. This room includes a modest table, a bed, a prayer corner and, of course, a “peechn” or stove. The far corner of the room was designed to look like “seeny” (what we would now call a mudroom) stocked with old garden and farm tools.

I’ve been told that many Ukrainian museums have a similar room with a similar looking stove, but the stove at Manor College is unlike any other because of the way it was created. The story is worth telling. Roman Volosevich is part of the maintenance team at Manor College. He volunteered his free time to create the stove from scratch. I was able to see the work in progress and quickly realized that this was truly a labor of love. Roman has fond memories of growing up in a similar home in Ukraine and modeled the stove after one in his grandparents’ home, right down to a special hole his grandfather cut into the side of the stove one day (to hear the story of the hole in the stove you must come for a tour). Night after night Roman worked tirelessly, putting all his heart and soul into the project. I could see this stove meant so much more to him than just wood and plaster: It was home.

The renovation was a great success. If you haven’t already done so, I strongly encourage you to visit.

Photographs courtesy of Manor College

A Note from the Editors: Guidelines for Submitting Articles to Our Life

1. Please send each article as Word document attachment via email to unwlaourlife@gmail.com. Please DO NOT type your article into the body of your email or send as a PDF file.
2. **Identify your work.** In the subject line of your email, please provide title or subject of the article you are submitting for publication and designate whether the article is in English or Ukrainian. (type in ENG or UKR to identify which). If applicable, include UNWLA Branch #.
3. **Deadlines.** Producing a bilingual monthly magazine is a complex matter that requires extensive cooperation and coordination between and among authors, photographers, editors, and Computoprint. Editing and layout take time and effort and it is for this reason that we set deadlines for materials to be published in any given month. Materials submitted later than the designated deadline wreak havoc on the production process and often create unnecessary additional work for all concerned. Please note that all materials (articles and photos) for any given issue of the magazine must be received by the editors by the 5th of the month preceding the month of publication. Materials received after this deadline may be bumped to the next issue.

Last but not least: Please do not send identical articles to *Our Life* and any other publication simultaneously as this constitutes a breach of professional courtesy. (In some cases, it is also illegal to do this as it may violate copyright laws.) If you feel the information you wrote about is important enough to share with a broader or different audience, write a separate and distinct article for each publication.

Thank You for all your hard work and for your cooperation!

Getting to Know You

At the recommendation of Ivanka Olesnycky, UNWLA Liaison for Members-at-Large, we are launching a new column introducing women who have recently joined the organization as MALs.

Introducing and Welcoming New UNWLA MAL

Olena Jennings

Olena's grandparents were from a small village on the outskirts of Kharkiv. Her mother was born in a displaced persons camp in Germany. The family emigrated from Germany and settled on a small farm in Lancaster, Wisconsin, and then decided to move to Milwaukee, which had a vibrant Ukrainian community that included two Ukrainian churches. It was in Milwaukee that Olena was born and raised. Olena's mother and father (whose ethnic roots are Irish and Scottish) met in Massachusetts while her mother was a student at Harvard Summer School. The family lived with Olena's grandparents, and it was here that Olena learned to speak Ukrainian. Her mother read to her from Ukrainian children's books until she was able to read them herself. She recalls her struggles with certain letters. "I remembered not being allowed to get up and go play until I read the letter ч (*Ed. Note: transliteration "ch"*) correctly."

Olena recalls a home full of sweets. Her grandmother loved to bake, and Olena's favorite dessert was *makivnyk*. She and her grandmother baked Easter *paskas* together and she recalls going to church for midnight mass with a basket of *paska* and decorated eggs to be blessed. Her childhood activities included membership in the Dnipro Ukrainian dance group. Founded by her uncle, the group danced at a Milwaukee festival called the Folk Fair.

When Olena started college, she followed in her mother's footsteps and attended Harvard Summer School. This was the first time she met people her own age from Ukraine, and she was happy she was able to speak with them in Ukrainian. She notes that she "felt free to speak, free to make mistakes when saying what was on my mind," a dramatic change for someone who was usually shy.

It was at Harvard that Olena met Virlana Tkacz, creator and director of Yara Arts Group. She participated in one of Yara's performances, *The Messenger*. She continues her work with Virlana and Yara in various ways to this day and has written several articles about Yara productions for *Our Life* magazine. (The first was published in the September 2013 issue; subsequent articles appeared in the May 2014, February 2017, and October 2017 issues.)

Before Olena finished college, her mother found an ad in the *Ukrainian Weekly* advertising a Master's program in Modern Languages and Cultural Studies focusing on Ukrainian literature, which was being offered at the University of Alberta. Olena decided to apply and was given a scholarship. It was in Alberta that she had her first experience with translation (translating Natalka Bilotserkivets' poetry collection *Allergy*), a skill that she has honed over the years. Since then, she has translated the works of various Ukrainian poets, including Halyna Kruk, Taras Malkovych, Anna Malihon, and Iryna Shuvalova. Her translations have been published in *Chelsea*, *Poetry International*, *Wolf*, and other journals. Her own poetry was translated into Ukrainian in 2016 as part of the *Anthology of Young US Poets*, edited by Taras Malkovych. The poems in the anthology were selections from her book *Songs from An Apartment*, which was published by Underground Books in 2017. Olena traveled to Lviv and Kyiv to participate in public presentations of the anthology. She has also worked with Ukrainian writer Oksana Lutsyshyna on translations; their translations of Kateryna Kalytko's war poetry can be found in *Words for War* (Academic Studies Press 2017). In 2004, Olena moved to New York to work on an MFA in writing fiction at Columbia University. She has since read selections from her work at NTSh's Literary Bazaars, at the Ukrainian Institute, and at the Ukrainian Museum. Last year she became a member of NTSh.

Olena's first novel will be released early in 2018. The work is titled *Shut Mouth* and is a reflection on the secrets people keep, focusing in part on the hidden scars of war and displacement. A new book, tentatively titled *Memory Project*, uses photographs from her grandparents' first years in the United States as inspiration for poems.

Our new MAL notes: "I am honored to be a part of *Soyuz Ukrainok*. I hope to be able to share my writing with UNWLA members and help members grow in their own writing."

Марія Бек (1908 – 2005)

Мій спомин про Марусю Бек

Моє знайомство з покійною д-м Марією Бек відбулося у старій міській раді в центрі нашого міста Детройту у 1949-му р. А було б добре пригадати, що була я тоді новенька, що прибула з Ді-Пі (табори для переселених осіб), або, як тоді нас звали, «зелена», і між усіма була я наймолодша. Усі присутні жінки були членками СУА або Золотого Хреста.

Як я туди потрапила? Через два тижні після нашого приїзду до Америки відбувся пікнік на Понтіяку в оселі, яку мала церква Непорочного Зачаття. І цей пікнік влаштувала Українська Федерація Мічигану. Але кухнею, як зазвичай, зайнялися союзнянки. Моя кузинка Марія Сена, яка була однією з них, а також раніше була головою Округи СУА, мене з моїм чоловіком Василем забрала туди. Там, порадившись, вирішили мені дати роботу – продавати картки до харчів. Можна нині уявити, в якій біді я була! Я не могла відрізнити «кводра» від «нікля», бо це дуже подібні монети, і не знала, що є «дайм». Але всі, хто купував у мене картки, були дуже доброзичливими і ніхто мене не «використав» під час повного розрахунку. Там, біля великого дерева, продавали книжки і, як було мені сказано, робили це нові емігранти Климишини. Справді, для мене їхнє прізвище було добре відоме, але особисто їх не знала і дуже хотіла підійти. Та я була зайнята. І тільки після того, як закінчила справу, підійшла до них. Климишини бачили, що я нова, та радили купити якусь книжку. Але в мене не було й цента, бо ми з чоловіком ще не мали праці.

Тоді я познайомилася з деякими союзнянками. І Марія Сена запросила мене, коли д-р Маруся Бек подавала своє ім'я на посаду радної міста Детройту. Нас, українців, там було 10 – 12 осіб. Серед присутніх – мер міста на ім'я Вен Антверб. Він привітав д-р Марусю з кандидатурою радної, а відтак підходив до кожної з нас і подавав руку. А д-р Маруся рекомендувала нас на ім'я і прізвище: Катерина Хом'як, Анастасія Вокер, Ірина Козаченко, Марія Чириба, Емілія Запорожець, Цимбаліста, Курило, Слейбі, Катерина Ковбаса і інші, яких не пам'ятаю. Лише із Золотого Хреста були Анна Левкурт і дві сестри Сенеген, імен яких, на жаль, не знаю. При самому кінці стояла я. Д-р Марія назвала й мої ім'я та прізвище як новоприбулої з Ді-Пі і жартома додала: «Як одержить громадянство, то буде голосувати, коли він буде кандидатом на мера». Вен Антверб подав мені руку і сказав: «Welcome to United States and our city». Ясна річ, я була зворушена і збентежена одночасно, бо ж у нас в Україні ніхто не був радий чужинцям. Після виборів нашої радної Марусі Бек кожного разу я ходила стояти біля виборчої дільниці. І не тільки я, але й інші союзнянки, з якими ми роздавали листівки.

Ми всі повинні бути горді з того, що тоді, коли в нашій рідній Україні ніяка особа, а головне – жінка – не мали ніяких прав, д-р Маруся не соромилася рекомендувати нас як українок, які були активні в нашій громаді. Кожен на своєму місці відстоює права українського народу. Д-р Маруся Бек виступала, або була присутня на кожній імпрезі, що була влаштована нашою громадою, або якщо її запрошували в інші міста. Зазвичай, звали її «золотоуста», бо її виступи варто було слухати. Ми пам'ятаємо, як на святкуванні своїх уродин у домівці СУА 95-літня Маруся продекламувала напам'ять цілу поему Тараса Шевченка «Живим і мертвим...»

Господь нам, українцям, дав на американській землі ще одну українку, якою ми гордимось, – астронавтку Гайді-Марію Стефанишин-Пайпер, колишню пластунку. Було б гріхом не згадати молоду спортсменку з України Оксану Баюл, яка здобула золоту медаль на Олімпійських іграх і після перемоги якої весь світ заговорив про юну українку.

Слава тим українкам, які звеличували наш український народ! А Марусі Бек вічна слава і пам'ять!

*Олена Кульчицька – Папіж, 94 роки,
81-й Відділ СУА, Округа Детройт.*

«Які минають люди неповторні...»

(Ліна Костенко)

Орися Салаяк.

Сумно, що ми за життя рідко дякуємо одні одним, і, лише коли втрачаємо, – усвідомлюємо глибину втрати, значимість добрих вчинків, доброї поради. У цьому році наша громада навіки попрощалася з Орисею Салаяк. Вона була вагомою часточкою громадського життя українського Нью Йорку, а з 1989-го р. і Глен Спею, де у ті часи вирувало культурне життя чисельної української спільноти. До останніх днів Орися Салаяк залишалася свідомою і активною патріоткою.

Народилася у 1931-му р. у Самборі Львівської обл. в родині Михайла та Марії Головей. Виростала у гарному християнському середовищі. Її мати у свій час керувала сиротинцем, а батько очолював у Самборі одну із важливих ділянок профспілкового Союзу.

Через усе життя Орися пронесла любов до рідної Віри, Церкви, культури свого народу. У 1947-му р. родина емігрувала до США. У Нью Йорку Орися закінчила Гантер коледж по спеціальності математика-статистика, працювала у компанії *Metropolitan Life Insurance*. У вільний час грала на фортепіано, багато читала. Мати – Марія Головей, була активною членкою 1-го Відділу СУ Америки. Згодом Орися та молодша сестра Дарія тісно пов'язали своє життя із США. Саме Орися брала участь у створенні нового, так званого «молодечого» 83-го Відділу США в Нью Йорку. Минули роки і до діяльності союзниць долучилися Орисині доні – Христина та Лариса. Вже понад десять років її онуки – Маруся та Адріанка від четвертого покоління цієї родини, стали незамінними в діяльності 62-го Відділу США у Глен Спеї. Проживаючи в Нью Йорку, Орися Головей-Салаяк багато років трудилася у Пласт-прияті, обиралася головою батьківського комітету школи св. Юра. У сім'ї разом з чоловіком Петром ретельно впроваджувала національні традиції, прививала дітям любов до рідного Слова.

Пані Орися любила людей, завжди готова була вислухати, зрозуміти, допомогти. У гостинній оселі п-ва Салаяків часто збирались відомі українці – політики, творчі люди. Тут панувала атмосфера українства, часто звучали пісні, коляди, обговорювались концертні програми. У цій родині побував народний артист України Д. Гнатюк і Т. Петриненко, композитор І. Білозір та ін. Орися особисто листувалася з Левком Лук'яненком, висилала йому до в'язниці кілька бандеролей. Вона неодноразово зверталася до їх доброго приятеля конгресмена Гілмана з проханням посприяти звільненню українського політв'язня, що дало позитивні результати. Подружжя Салаяків вклало багато праці для зміцнення Верховинської оселі, діяльності двох церков, споруджених у Глен Спеї. Орися завжди була активною союзницею, гордилася добрими справами нашої організації. Уважно перечитувала кожне число журналу «Наше життя», який вона вважала надійним часописом добрих справ і незамінним місцем зустрічі друзів і знайомих.

Минулий листопад був би 86-м місяцем її народження, але, на жаль, її вже немає серед нас. Сумно, бо відійшла у вічність людина, яка робила багато добра, не чекаючи подяки, щиро молилася за хворих і немічних, вміла вислухати і розрадити новоприбулих з України, тепло та щиро вітала їх у союзницькій родині 62-го Відділу. Вона говорила правду в очі, не ображалась на інших, не пам'ятала зла. З нею було цікаво, бо була молода душею, чутлива до людського болю і проблем. До останніх днів цікавилась подіями в Україні, читала поезії Л. Українки, Т. Шевченка, статті про І. Франка.

За життя Орися Салаяк не надбала великих скарбів. Найбільшою її цінністю були добре виховані діти й онуки. Вона гордилася грою свого зятя – талановитого скрипаля, музиканта гурту «Фага Моргана» Ігоря Шабловського. Завжди вітала нові твори цього шанованого професійного колективу, тішилася успіхами хорової капелі «Думка».

Сумно, бо відійшла одна з тих, що любила не тільки Україну, але й людей з України. Вічна пам'ять Добрій людині! Нехай щира молитва буде найкращим спогадом про Неї.

Святослава Гой Стром.

XXXI Конвенція Союзу Українок Америки

XXXI Конвенція Союзу Українок Америки. 1:4.
Віра Боднарук. Про XXXI Конвенцію СУА. 4:24.
 Вітання голови СУА *Маріянни Заяць* під час відкриття XXXI Конвенції СУА. 6:2.
Маріянна Заяць. Промова перебраної голови СУА на бенкеті під час XXXI Конвенції СУА. 7 — 8:1.
 Вітаємо новообраних членів Головної Управи СУА. 7 — 8:2.
 Вітаємо Почесних членок СУА. 7 — 8:5.
 Колаж світлин з XXXI Конвенції СУА. 7 — 8:3, 6, 31, 34 — 35.
 Вітання від дружини Президента України *Марини Порошенко*. 7 — 8:7.
 Подяка від голови ВГО Союз України *Орєслави Хомик*. 7 — 8:8.
 Резолюції XXXI Конвенції СУА. 9:4.
 Вітання учасникам XXXI Конвенції СУА від *о. В. Петрів* та парафіян. 9:6.
Ліда Слїж. Ярослава Рубель. Почесна членка СУА. 9:14.
Лариса Тополя. Щоденник XXXI Конвенції СУА (I та II частини). 7 — 8:20; 9:15.
 Подяка Конвенційному Комітету. 7 — 8:16.
 Слово голови СФУЖО *Орисі Сушко* на XXXI Конвенції СУА. 7 — 8:17.
 Слово *Філомени Процик* на «Золотому ювілеї» Стипендійної Акції СУА. 7 — 8:18.

Вісті з Головної Управи СУА

Маріянна Заяць, голова СУА. Ділимося вістками та думками. 1:4; 2:13; 3:2; 4:14; 5:2; 9:2; 10:2; 11:2; 12:2.
 Вдячність прихильникам СУА, жертводавцям і відданим членкам. 1:2.
Лідія Білоус. Лист-подяка. 1:32.
Орися Сорока. Союз Українок Америки — переможець національного конкурсу «Благодійна Україна». 5:3.

Вітання союзнякам

З ювілеєм! Вітання Теклі Івашків та Марії Сливінській. *Оксана Луків*. 6:32.
 Вітаємо з ювілеєм! Вітання Надії Фалько. *Оксана Луків*. 9:29.

Діяльність відділів СУА

79-й Відділ. Несемо у світ добро в ім'я незабутньої Наталії Кобринської. *Наталя Шморон*. 2:29.

21-й Відділ. Христос народився! Славимо його! *Дарія Волощук*. 2:31.

125-й Відділ. Колядує 125-й Відділ. *Еріка Слущька*. 3:24.

56-й Відділ. Спільно — на гостину. Різдвяна зустріч 56-го Відділу ім. Мілени Рудницької в Норт Порті, Флорида. *Любов Часто*. 3:26.

124-й Відділ. Різдвяні свята у Санкт-Петербурзі (Флорида). *Марія Ворслі (з дому Бабяк)* 3:27.

56-й Відділ. Не забувай. Свято Героїнь в Норт Порті, Флорида. *Любов Дмитришин-Часто*. 5:26.

83-й Відділ. Вісті в 83-го Відділу СУА, Округа Нью Йорк. *Люба Шатанська*. 5:27.

120-й Відділ. Успішний рік праці 120-го Відділу СУА у Рочестері, Н. Й. *Олена Ділай*. 5:28; 6:29.

133-й Відділ. Щовесни. *Мирослава Франків*. 5:32.

Новий 139-й Відділ СУА. *Ольга Савчук*. 5:33.

137-й Відділ. Нагороди і відзнаки союзняки Таїси Богданської на 90-річному ювілеї. *Орися Сорока*. 6:22.

56-й Відділ. Вишивані вечорниці. *Любов Дмитришин-Часто*. 6:24.

30-й Відділ. Великодні писанки. Свято у 30-му Відділі ім. Лідії Крушельницької, Округа Нью Йорк. *Ірина Максим'юк*. 6:33.

45-й Відділ. Небувала подія у громаді. *Ірена Прийма*. 7 — 8:36.

96-й Відділ. Українку відзначено за добровільну працю. *Катерина Кізіма, Марта Квітковська*. 9:28.

83-й Відділ. Нагороди XXXI Конвенції СУА. *Люба Шатанська*. 9:29.

83-й Відділ. До 100-річчя від початку Української революції. *Олександра Юзенів*. 10:28.

83-й Відділ. Перші сходи після літніх вакацій. *Люба Шатанська*. 11:27.

137-й Відділ. На межі між політикою та мистецтвом. *Орися Сорока*. 11:28.

125-й Відділ. Гарбузівка 125-го Відділу СУА — свято врожаю. *Олена Немелівська*. 12:24.

56-й Відділ. Осінній пікнік на Флориді. *Віра Боднарук*. 12:26.

108-й Відділ. Загальні збори 108-го Відділу СУА. *Марійка Антонішин*. 12:23.

Діяльність округ СУА

День союзняки округи СУА Нью Йорк. *Олена Немелівська*. 1:28.

Засвічення ялинки Округи СУА Нью Йорк.
Олена Немелівська. 2:25.
Округа СУА Чікаго. Гердан — намісто
перемоги. *Марія Щерб'юк*. 5:30.

Доброчинність

Стипендійна Акція СУА. 1:22; 2:21; 3:19; 4:22;
5:20; 9:22; 10:19; 11:20; 12:31.
Допомога жертвам війни Гідності. 1:23; 2:23;
5:24; 6:19; 9:21; 10:21; 11:24; 12:33.
Пресовий фонд. 1:24; 2:24; 5:24; 6:19; 9:21;
10:21; 11:24; 12:33.
Суспільна опіка. 1:24; 2:32; 5:25; 6:20; 10:21;
11:24.
Фонд бабусь. 12:33.
Фонд допомоги сиротам. 1:24; 5:25.
Тривалий фонд СУА Жіночих студій. 9:21.
Український музей у Нью Йорку. 1:24; 3:21; 4:32;
5:23; 6:18; 9:23; 11:21.

Дописи від авторів з України

Ольга Мірошник. Українська ментальність в
епоху російського більшовизму. 6:7.
Лариса Дармохвал. Я сам собі став
пам'ятником (I та II частини). 10:16; 11:16.
Наталія Святокум. Жінки Козаччини. Марусі,
Роксолани, Берегині. 10:4.
Тамара Злобіна, Іванка Черчович. 8 жіночих
внесків, без яких не було б незалежної України.
10:10.
Марія Фуртак. Поїздка на фронт. 12:7

Зміст LXXIV річника — 2017. 12:18.

Інструкції щодо подання статей в «Наше
життя». 9:32.

Наша сучасниця

Тетяна МакКой. Ох, ці «дивні метафори»
дочиної любові. 6:16.
Магія писанки. Інтерв'ю з Софійкою Зелік,
членкою 64-го Відділу СУА Округи Нью Йорк.
5:5.
Лідія Слиж. Десятина у скарбничку нації. 1:12.
Олена Кульчицька — Папіж. *Марія Бек*
(1908 — 2005). 12:16.
Святослава Гой Стром. «Які минають люди
неповторні...». 12:17.

Наша обкладинка

Лідія Пясецька. Мадонна. 1.
Христя Оленська. Леся Українка. 2.
А.Горська, О.Заливаха та ін. Ескіз знищеного
владою вітража «Шевченко. Мати» в Київ-
ському університеті ім. Тараса Шевченка. 3.

Олександра Ісаевич Мейсон. Лого для
Стипендійної акції СУА. 4.
Галина Мазена. Три генерації. 5.
Марта Гулей Леґецкіс. У рядок. 6.
Лого XXXI Конвенції СУА. 7 — 8.
Люба Драгош. Маки. 9.
Катерина Кричевська-Росандич. Володимир-
ська гора. 10.
Лідія Боднар-Балагутрак. Що сидить у моїх
нутрошах. 11.
Галина Титла. Св. Миколай Чудотворець. 12.

Наше харчування. 1:36; 3:36; 10:32.

Нашим дітям

З журналу «Малютко». 1:34; 2:34 — 35; 10:34 —
35.
За однойменним оповіданням *Оксани*
Іваненко. Маленьким про великого Тараса.
3:34 — 35; 4:34 — 35.
До Дня матері, сім'ї та родини. 5:34 — 35.
Святослав Левицький. Сивий Лунь. 9:34 — 35.
Святослав Левицький. Повернення блудного
Мурчика. 12:34.

Загадки, завдання

Ж. Вовк. Загадки. 6:35.
Українська головоломка-розмальовка. 11:34.

Вірші дітям:

Л. Вознюк. Диво татусі. 6:34.
М. Моголевич. Дідусь. 6:34.
А. Костецький. Бабуся. 6:34.
Л. Вознюк. Мудрі поради. 6:35.
Л. Савчук. Український віночок. 11:34.

Некрологи

Ярослава Слиж Панчук. *Л. С.* 1:27.
Ганна Черінь. *Інна Монотюк*. 3:28.
Обірвана пісня Тамари Лихолай. *Святослава*
Гой Стром. 4:30.
Мстислава (Тися) Туркевич вен-Мегелен. 4:30.
Марія Лещишин. *Вільні членки 47-го Відділу*.
4:33.
Анастасія Гірняк. *Анна Саф'ян, Люба*
Шатанська. 5:25.
Юлія Бурій. *Ірина Дудко*. 6:20.
Марта Шехович. З болем у серці. *Ірена*
Прийма. 9:26.
Дарія Федак. *Лідія Бук*. 9:26.
Проф. Наталія Ішук Пазуняк. *Лариса Залеська*
Онишкевич. 12:29.
Марія Лилак. *Люба Білозір-Баран та вільні*
членки колишнього 47-го Відділу. 12:30.

Новини Лекторію СУА з жіночих студій УКУ

Галина Теслюк. З жіночих студій Лекторію СУА. 3:6.

Новини Союзу Українок України

Тетяна Ціж, Ірина Кравчук. Новини з життя Львівського обласного відділу Союзу українок. 1:18.

Лідія Купчик. Жахлива та обурлива новина з України. 2:6.

О. В. Дармохвал. Життя духовного основа. 2:16.

Галина Волощук. Поетичне жіноче слово в еміграції межі ХІХ – ХХІ століть. 6:21.

Поезії

Автор невідомий. Згадай про солдата. 1:11.

Любов Забашта. Рідна мова. 2:5.

Леся Українка. Як дитиною, бувало. 2:7.

М. Бакая. У рідному краї. 3 7.

Тарас Шевченко. Доля. 3:9.

Л. Костенко. Життя іде і все без коректур. 3:17;

Шедрик. 3:25; *Свят-Вечір.* 12:11.

Борис Олійник. Пісня про матір. 5:8.

Розвідки. Публікації.

Лариса Тополя. Мова – то жива схованка людського духу. 2:4.

«Я йду шляхом, пісні свої співаю». Цікаві факти про Лесю Українку. 2:10.

Любомира Гайовська Бойко. День любові або Чорна кава. 2:20.

Марі Йованович. Ширше, міцніше, краще. 3:3.

Лариса Тополя. Рікукраїнської революції. 3:10.

Вінок Кобзарю. 3:18.

Лариса Тополя. Страсний тиждень перед Великоднем. 3:32.

Лідія Служ. До 70-ліття операції «Вісла». Трагічна доля українців у Польщі. 5:12.

Лариса Тополя. День рідної мови в Організації Об'єднаних Націй. 5:9.

Марія Коваленко. Спогади про життя моєї родини. 9:33.

Ліда Служ. Іван Франко і український жіночий рух. 10:13.

Влучні українські фразеологізми на всі випадки життя. 10:30.

Олена Стельмах-Морозевич. Виставка українського мистецтва. 10:31.

Любомира Гайовська Бойко. Наш загадковий світ. 10:31.

Етнічні українські народи. Ч.1. *За матеріалами інтернету.* 11:5.

Пам'ять про Голодомор безсмертна. *Люда Вусик.* 12:4.

Сторінка для батьків

Святослава Гой-Стром. З чим ідемо в новий рік? 1:21.

10 тез *Любомира Гузара* про дітей, батьків і дисципліну. 9:20.

Сторінка редактора

Січень. Ще одна точка відліку. 1:1.

Лютий. Все починається з любові. 2:1.

Березень. Тарас Шевченко завжди з нами. 3:1.

Квітень. Великий День для нашої душі. 4:1.

Травень. Про найсвятіше. 5:1.

Червень. З любов'ю до рідної землі та довкілля. 6:1.

Вересень. Неминучі зміни, спричинені прогресом. 9:1.

Жовтень. Наша Україна. Моя Україна. 10:1.

Листопад. Всесвітній День Доброти. 11:1.

Грудень. Різдво моєї душі. 12:1.

Точка зору

Лідія Купчик. Про державні свята та вихідні дні в Україні. 3:8.

Цей день в історії

Т. Кучер. День Героїв Небесної Сотні. 2:19.

Цей день в історії. 6:4; 11:19, 36.

Деякі факти про Голодомор. *За матеріалами інтернету.* 11:14.

Свічка плаче у скорботі. Голодомор. *М. Вінграновський.* 11:36.

Ювілей Стипендійної Акції

Анна Кравчук. 50 років Стипендійній Акції. 3:19.

Анна Кравчук. Стипендійна акція СУА 1967 – 2017. 4:10.

Привіти Стипендійній акції СУА. 4:15.

Philadelphia Regional Council Reviews Accomplishments and Elects New Officers

by Petrusia Sawchak, Press Secretary

On Sunday, October 8, 2017, members of the Philadelphia Regional Council (Okruha), established in 1938, held their Biennial Meeting at the Ukrainian Educational and Cultural Center (UECC) located in Jenkintown, Pa. Halyna Henhalo was reelected president of the Okruha, and Dr. Irene Stolar was elected to serve as vice president. One of the main highlights of the evening was the announcement that the Philadelphia Regional Council will host the next Ukrainian National Women's League of America Convention in September 2020. The last time that Philadelphia experienced this honor was in 1996 when Oxana Farion was Regional Council president, and the convention chair was Ludmyla Chajkowsky.

Another important item on the agenda was the election of new officers. The following list of Philadelphia Regional Council officers for 2017–2019 was prepared and unanimously approved:

President: Halyna Henhalo
Vice-President: Irene Stolar, M.D.
Corresponding Secretary: Marta Pelensky
Recording Secretary: Liliya Kholyavka
Financial Secretary: Stefania Perrong
Treasurer: Volodymyra Dukh
Membership Chair: Halina Pupin and Lesya Yarychkivska
Special Events/Programs Chair: Eryna Korchynsky
Scholarship/Student Sponsorship Chair: Daria Lissy, Ph.D.
Social Welfare Chair: Bogdanna Yudina with Assistants, Olha Mykhaylyuk and Vera Jaryi
Press Secretary (English): Petrusia Sawchak
Hospitality Chair: Maria Kovalenko
Public Relations: Marta Kokolskyj
Arts/Culture Chair: Oksana Woroch
Member-at-Large: Iryna Buczkowski
Member-at-Large: Halyna Keller
Auditing Committee: Larysa Zaika, Ph.D.
Auditing Committee: Oksana Mandybur
Auditing Committee: Marta Shyprykevich

The UNWLA's Philadelphia Regional Council has a total of 164 members with 10 branches. Six of these branches hold meetings at the UECC (Br. 10, Br. 43, Br. 67, Br. 88, Br. 90, and Br. 128). The other branches are located in Wilmington, Del. (Br. 54); Bethlehem, Pa. (Br. 91); Baltimore, Md. (Br. 59); and Chester, Pa. (Br. 13).

During the meeting conducted by Halina Pupin, chair of the Presidium, representatives from these various branches presented highlights of their work, and President Henhalo and other members from the Executive Board described the activities and programs of the Regional Council.

For the past two years the Philadelphia RC has organized many events and projects to aid the children and widows of fallen soldiers combating Russian invaders in Eastern Ukraine. One of these events, a fashion show spearheaded by board member Eryna Korchynsky and showcasing Vyshyvanka couture of Ukrainian designer Oksana Karavanska, was held at the Tryzub Ukrainian American Sport Center in Horscham, Pennsylvania, on October 22, 2015, and was dedicated to the 90th anniversary of the UNWLA. The program booklet included historical information about the UNWLA, a biography of the designer, a list of program participants and sponsors for the event. This impressive and beautiful event, while presenting an enjoyable afternoon for guests, raised \$4,000 for Humanitarian Relief for the families in Ukraine.

Another important initiative of the Philadelphia RC, planned and executed in 2016, was The Joy of Giving—Kids Helping Kids Project, which organized school children (from Svitlychka to grade 12) from the Saturday Ukrainian Heritage School held at UECC to contribute gifts to bring a little sunshine and happiness into the lives of children, many of them orphans, in battle-torn Ukraine. Branch member Halyna Keller spearheaded the plan along with Danna Yudina, Social Welfare Chair, who identified 41 children from different parts of Ukraine who were severely affected by the war. Ms. Keller established the Oksana Horajekyj UNWLA Foundation in her mother's memory to continue humanitarian work in Ukraine. Philadelphia Regional Council also donated Christmas and Easter baskets for the elderly and infirm in our Ukrainian community which were greatly appreciated.

Philadelphia held two Den Soyuzianky, organized by Halyna Keller, Iryna Buczkowski, and others. During the first one, which was held in May 2016, guests donated sneakers or shoes that were sent to the children in Ukraine. During this event, Christine Shwed, past president of Branch 88, presented a book she had compiled. Entitled *Stories for Every Season*, the book is a collection of beautifully illustrated stories published in *Our Life* between 2008 and 2011 when Ms. Shwed chaired the UNWLA's Education Committee. The book is now being promoted and sold by Branch 88 to raise funds for our charitable endeavors. The second Den Soyuzianky was held in June 2017. During this event, our members shared fond memories of the recent UNWLA Convention held in Tampa, Florida, and received awards for individual contributions to the UNWLA. The festivities ended with a sing-along. Philadelphia Regional Council also donated Christmas and Easter baskets for the elderly and infirm in our Ukrainian community, which were greatly appreciated by recipients.

Daria Lissy, Ph.D., chair of the Philadelphia Regional Council's Scholarship/Student Sponsorship Program, presented details of the program's work. This year alone, the program awarded 14 scholarships amounting to more than \$5,000: twelve in Ukraine and two in Brazil. Branches 13, 54, 43, 90, 91, and 67 also provided scholarship financial aid to needy students. The areas of greatest need are in the Dnipropetrovsk, Donetsk, and Luhansk regions. To raise money for the Regional Council's endeavors, Dr. Lissy donated a beautifully engraved box from Ukraine ("rizblyna kasetka") to be raffled off to a lucky person. The winner was Halina Pupin.

A description of the activities of the (English) Press Committee were submitted by Petrusia Sawchak. There were 15 articles published in *Our Life* and in *The Ukrainian Weekly* during this period as well as a 20-page Vyshyvanka program booklet about the Karavanska Fashion Show.

Last year in October 2016, the Philadelphia Regional Council began a course in Ukrainian-style embroidery techniques taught by Tania Diakiw O'Neill, author and noted authority on this subject. The course is being continued by popular demand as many people are interested and have enrolled in this program.

During the October 8 Biennial Meeting, Ms. Henhalo commented on the problems of attracting new members, particularly as many older members are passing. She said there is a dire need to interest and engage women of the younger generation to join the UNWLA if we want the organization to grow and prosper and continue its valuable work. One positive note is that women from the more recent immigration are joining the Philadelphia Regional Council with many forming their own branches. With this con-

sideration in focus, the Regional Council organized an “Open Door Invitation” at the UECC to provide information about the UNWLA and reasons for joining. As a result, ten more women have recently joined.

The Philadelphia Regional Council was honored to host UNWLA President Marianna Zajac and UNWLA Financial Secretary Vera Kushnir at this meeting. Ms. Zajac warmly thanked everyone for their faithful participation and contributions to the UNWLA for many years. She stressed that while helping Ukrainians in Ukraine we should not forget the needs of our diaspora community in the United States, noting that “We need to unite and entice younger members to our organization. Younger women need to form their own groups, not necessarily joining the branches of their mothers.” Ms. Zajac also talked about the importance of email communication and email blasts to provide updates on activities, the use of Skype at meetings, and the importance of redesigning the UNWLA website to address the needs and interests of the younger generation, adding that these initiatives should be coupled with shorter programs and up-to-date resolutions for the welfare of this organization. She added, however, that “Social Media/Facebook are important, but we also need to communicate with those who do not use the internet.”

In three years the dates for the Convention will move from the Memorial Day weekend to a date in September 2020. Ms. Zajac was enthusiastic that the XXXII UNWLA Convention will be held in Philadelphia and offered to assist our organizational endeavors. After a delicious lunch, which was catered by a Ukrainian restaurant in Philadelphia, UNWLA Financial Secretary Vera Kushnir proposed a number of interesting suggestions for the Philadelphia Regional Council’s future endeavors. She talked about the financial responsibilities of the branches: namely paying dues promptly each year and safeguarding the UNWLA’s tax-exempt status. Among other things, she noted that it is crucial that the branches follow established procedures in fundraising and other projects. She also underscored that all branches must forward email addresses of each member to the Executive Board for better communication. She concluded with some advice about planning and executing the next convention.

Загальні збори 108-го Відділу СУА ім. Олени Лотоцької Нью-Гейвен, Кон, Округа Нова Англія

Загальні збори відділу відбулися 15-го жовтня 2017-го р. в церковній залі св. Михаїла. Збори відкрила голова відділу Христя Мельник. До президії увійшли Діонізія Брочинська — голова, Оріся Яновська — секретарка.

Заслухано звіти всіх членок управи і контрольної комісії.

Вибрано нову управу в такому складі:

Ляриса Садівська Свартвоут, Оля Юречко Фурманік — співголови; Оріся Яновська — протоколярна секретарка; Анна Бродич Салемме — скарбник; Уляна Зінич — організаційна референтка; Данка Заковортна — імпрезова референтка; Марійка Антонишин — пресова референтка, Діонізія Брочинська — референтка суспільної опіки; Рома Гіна-Тибодо — музейна референтка; Надя Троян — стипендійна референтка; Глорія (Слава) Горбата — культурно-освітня референтка; Надя Іванців — архівар.

Контрольна комісія:

голова — Христя Мельник; члени — Рома Гіна-Тибодо та Надя Троян.

Новій управі бажаємо доброго здоров’я і найкращих успіхів у праці для СУА та нашої громади!
Марійка Антонишин,
пресова референтка.

До уваги авторів і дописувачів!

Просимо надсилати статті, питання та пропозиції українською, або англійською мовою електронною поштою на адресу, яка надрукована на другій сторінці обкладинки журналу “Наше Життя”: [**unwlaourlife@gmail.com**](mailto:unwlaourlife@gmail.com)

Гарбузівка 125-го Відділу СУА — свято врожаю

Ходить гарбуз по городу...

(Олена Пчілка.)

Синім птахом промайнуло гаряче літо і з багрянцем калини непомітно прийшла осінь. І хоча трохи сумно за літом, проте красуню-осінь ми зустрічаємо з трепетом у душі. І не дивно, адже щедра осінь зачаровує нас своєю красою, пригощає дарами. Бо багата вона на врожай і хоче, щоб люди мали все: хліб і до хліба, овочі та фрукти.

22-го жовтня 2017-го р. на 4-му поверсі домівки СУА, що на Другій авеню Мангеттену, відбулося свято врожаю — *Гарбузівка*. Підготували і провели *Гарбузівку* союзнянки 125-го Відділу Округи Нью Йорк під керівництвом голови Марії Андрійович. У 2014-му р. 83-й Відділ СУА в день свого 50-річчя урочисто передав нам свою традицію *Гарбузівки* і ми долучилися до милого обов'язку організувати й провести це свято.

Осіння декорація.

У художньо прибраній залі з дарунками осені — гілками калини та винограду, гарбузами, шишками, квітами, різнобарвним листям, українськими вишивками та картинами зібралися союзнянки та гості. Розпочинаючи свято, голова 125-го Відділу М. Андрійович тепло привітала присутніх союзниць і гостей: Президента Федеральної Кредитової Кооперативи «Самопоміч» в Нью Йорку Богдана Курчака, голову Головної Управи Об'єднання Українців Америки «Самопоміч» Олега Лопатинського, голову Нью Йоркського відділу «Самопоміч» Наталію Думу, Почесну голову СУА Ірину Куровицьку, Почесну Союзницю і Почесну голову Округи СУА Надю Савчук, голову Округи Нью Йорк Галину Романишин, референток Округи Нью Йорк Лідю Семенюк, Оксану Лопатинську, Ольгу Кузьмін, голову 83-го Відділу СУА Любу Шатанську та інших гостей.

Зліва, 1-й ряд: Галина Романишин, Наталія Дума, Ірина Куровицька, Марія Андрійович, Надія Савчук, Рома Шуган; 2-й ряд: Лаврентія Туркевич, Лідія Семенюк, Ольга Кузьмін, Оксана Лопатинська, Мальвіна Вітенько, Олена Немелівська, Мотря Мілянч, Світлана Хома, Богдана Жукотанська, Оксана Жукофф; 3-й ряд: Еріка Слуцька, Маряна Стецьків, Оксана Новосад, Люба Шатанська, Богдана Курчак.

Більшість союзниць 125-го Відділу, а також їхні чоловіки, взяли участь у театралізованому дійстві, що розгорнулося на сцені. Ми підготували міні-виставу, що відбувалася на сільському городі, де дійовими особами були овочі. Вистава супроводжувалася українськими піснями, танцями та віршами. Тут були *ведуча* (Дана Жукотанська), *Осінь* (Марія Андрійович), *селянки* Параска та Палажка (Олена Немелівська й Оксана Новосад), *Дід* (Мирослав Немелівський), *Гарбуз* (Володимир Хома), *Бурячок* (Світлана Хома), *Морква* (Мальвіна Вітенько), *Цибулина* (Богдана Курчак), *Диня* (Надія Бурмака), *Бараболя* (Уляна Вітковська), *огірочки* (Степан Слуцький та Оксана Жуков). Усі «овочі» були вбрані у вишиванки з відповідними кольорами, на грудях мали емблеми, що їх символізували і які були майстерно виготовлені мисткинею Ерікою Слуцькою.

Над сценарієм працювали М. Андрійович та О. Немелівська, над музичним супроводом та піснями — Мар'яна Стецьків. На сцені наші дівчата та їхні чоловіки показували свої приховані таланти. Ми знову переконалися, що в СУА для кожного є можливість проявити та розвинути свої здібності. Союзнянки читали вірші, співали й танцювали на сцені. Професійна співачка М. Стецьків допомогла нам з музикою.

Фрагмент вистави «Ходить Гарбуз по городу».

Осінь — Марія Андрійович, Господиня Параска — Олена Немелівська.

Наша вистава пролунала гімном працьовитому українському селянству, його гумору, народній музиці, традиційному вишиваному одягу, і, звичайно, нашій співучій мові. Зал і столи були майстерно задекоровані Е. Слущкою. На кожному обрусі в центрі містилася яскрава ікебана з осіннього різнобарвного листя, маленьких гарбузиків, шишок і жолудів. Смачна перекуска, обід і солодке були естетично сервіровані господарською референткою Наталею Ковалишин та її комітетом. Тут були традиційні українські страви: борщ, вареники, голубці, курка з грибами, овочі, солодке та кава.

Уляна Вітковська провела конкурс на краще знання страв з картоплі. Співачка М. Стецьків розважала присутніх українськими піснями. Пролунали пісні «Рідна мати моя», «Ой, у вишневому садочку», «Одна родина» та інші зворушливі мелодійні твори.

Ми мали чудовий час і радо приймали гостей. Деякі з них виступили з промовами. Так, Почесна голова СУА Ірина Куровицька розповіла присутнім про традицію *Гарбузівки*.

1-й ряд: Роман Андрійович, Мирослав Немелівський, Володимир Хома. 2-й ряд: Оксана Новосад, Богдана Курчак, Еріка Слущька, Світлана Хома, Уляна Вітковська, Марія Андрійович, Богдана Жукотанська, Олена Немелівська, Мальвіна Вітенко, Оксана Жуков, Наталія Ковалишин.

Вона підкреслила, що ми це зробили дуже «по-українськи». 83-й Відділ робив *Гарбузівку* дещо по-іншому — як велику забаву, подібну до американського Налловіна, з різними костюмами. Пані Ірина подякувала голові та членкам 125-го Відділу СУА за проведену роботу. Також з добрими словами виступила голова Окружної Управи СУА Нью Йорк Галина Романишин. Вона підкреслила, що 125-й Відділ не тільки ініціативний у різних напрямках діяльності СУА, але й завжди бере активну участь у заходах Округи. З привітним словом виступила голова 83-го Відділу Люба Шатанська. Вона подякувала союзнякам 125-го Відділу за продовження традицій 83-го та побажала дальших успіхів.

Наприкінці свята голова відділу Марія Андрійович персонально подякувала союзнякам і їх чоловікам за участь у виставі, за допомогу під час підготовки та проведення *Гарбузівки*, за атмосферу радості й добра, яку вони створили. Вона також подякувала гостям, що знайшли час і можливість завітати до нас на нашу імпрезу.

Ми сподіваємось, що наші гості розділили з нами святковий настрій і принесли його до своїх домівок.

Олена Немелівська,
заступник голови 125-го Відділу СУА,
Нью Йорк.

Осінній пікнік на Флориді

Членки 56-го Відділу Союзу Українок Америки щороку в жовтні з родинами та друзями з'їжджаються на осінній пікнік на побережжі Мексиканської затоки у м. Веніс, що в Південно-західній частині Флориди. Цього року особливо було приємно побувати на пікніку у милому товаристві, після страхітливих переживань через ураган Ірма, який наробив багато шкоди в цій частині Флориди.

Нічого не спинило союзянок від зустрічі на пікніку, хоч звечора на 24-го жовтня прогнозували бурю та повинь в цій частині штату. Зранку був дощ, але до обіду з'явилося сонце і настав ідеальний день для свята!

Голова 56-го Відділу СУА Анна Марія Сусла щиро вітала союзянок і гостей, особливо союзянок 136-го Відділу СУА з Нейпелс, які прибули групою на чолі з головою Наталею Сантарсієро. На жаль, союзянки з Маямі та Ст. Пітерсбургу через несприятливу погоду не змогли прибути. Ведуча Віра Боднарук також привітала всіх і запросила присутніх на смачний обід, який поблагословили отці-гості.

Дует «Ой, чорна, я си чорна» виконують Оксана Лев і Богдан Боднарук.

Співочий гурт союзянок; диригує Яра Літош.

Влодьо Шпічка та союзянки із Нейпелс.

Справа: Анна Марія Сусла, Яра Літош, Віра Боднарук.

Частина присутніх гостей.

Після обіду розпочалася розважальна частина пікніка, яку підготувала Оксана Лев. Гумореску Гриця Зозулі «Анструкція» з почуттям прочитали Оля Гронь та Михайло Яримович, а дует «Ой, чорна я, си чорна» виконали Оксана Лев і Богдан Боднарук.

Співучий гурт союзнок у складі Яри Літош, Галі Лісничої, Оксани Лев, Каті Познахівської, Тамари Гелембин, Іванни Олесницької, Віри Боднарук, Зіни Ференц та Христини Шелдон заспівав п'ять пісень: «Зі сиром пироги», «Ой, на горі, на горі», «Била мене мати», «Несе Галя воду» та «Ти казала, в понеділок». Слова пісень були роздані всім присутнім, щоб вони могли долучитися до співу. Акомпанував на акордеоні Влодя Шпічки.

Важливою точкою кожного пікніка є гра «Бінго», де можна виграти гарні дарунки. Цього разу її проводила Іванна Олесницька з допомогою Лярисы Шпон і Яри Літош. На закінчення були ще фанти, даровані членками для приємності гостей.

Приємний день пікніка добігав кінця... Голова 56-го Відділу СУА Анна Марія Сусла та голова комітету з організації пікніка Яра Літош

«Анструкцію» виконують Оля Гроть і Михайло Яримович.

щиро дякували всім, хто причинився до великого успіху свята!

Проф. Віра Боднарук,
56-й Відділ СУА, Норт Порт, Фл.
Фото Христини Чайковської.

SUBJECT INDEX TO VOLUME LXXIV – 2017

Art and Culture

Our Life Cover Artists. 1:15, 2:14, 3:16, 4:5, 5:11, 6:12, 9:25, 10:9, 11:9, 12:3
Ukrainian Heritage Museum at Manor College Reopened (I. Gramiak) 12:13

Books and Poetry

Borders, Bombs, and . . . Two Right Shoes (L. Onyshkevych) 3:13
Harvest Denied Holodomor (I. Pyskir-Bilak) 11:12
The Mitten: A Ukrainian Folktale (I. Pyskir-Bilak) 10:24
Reflections on Vasyl Stus (A. Savage) 1:7
Untitled poem (L. Ukrainka) 2:9

Film and Theater

Bitter Harvest (review by N. Kerecuk) 4:28
Bitter Harvest (review by I. Gramiak) 4:29
Creating Art Through War (O. Jennings) 2:8
Women of Ukraine at the Heart of Change in the Revolution of Dignity (J. Valenti) 1:10
1917/2017: Tychyna, Zhadan and the Dogs (O. Jennings) 10:22

Health

Could It Be My Thyroid Gland? (I. Magun) 3:33
Finding Inner Peace (I. Magun) 6:36
GERD: What It Is and What to Do About It (I. Magun) 2:36
Embrace the Day With Mindfulness (I. Magun) 12:36

Improving Your ZZZZZZZZZZ (I. Magun) 11:32
A Look at Autoimmune Disorders (I. Magun) 4:36
Music Strikes the Right Note in Medicine (I. Magun) 10:33
New Mammography Imaging (I. Magun) 9:36
Reviving Your New Year's Resolutions (I. Magun) 1:33
A Vegetarian Diet (I. Magun) 5:36

Miscellaneous

Eugenia's Angel (E. Lokot Kowalska) 3:15
A Few Words About May (A. Krawczuk) 5:8
Holodomor Resources 11:13
Invitation to Non-Ukrainain UNWLA Members (tsc) 11:33
Humor (Thinking Logically) 11:33
Humor (Wisdom and Genetics) 10:25

Obituaries

Mary Roberta Wallace-Bejmuk 4:33
Maria Grabsky 3:28
Thecla Kurylo 2:24
Maria Jurkiw 7-8:19
Christina Kyj Pluta 1:26
Sofia Natalka Semanyszyn 9:27
Anna Stasiw 6:20

Our Life

Guidelines for Submitting Articles to *Our Life* (tsc) 1:30

Guidelines for Submitting Photographs to Our Life (tsc) 1:32
2017 English Subject Index 12:27

Our Life (Archives)

Our Life in Anno Domini 2007 and a Few Other 7 Years (tsc) 2:12

Ukraine and the World: Connections and Cooperation

Pro.Svit: Bringing Positive Change to Ukraine One Teacher at a Time (S. Kosternko) 6:13
UNWLA Recognized for Charitable Work in Ukraine 5:3

UNWLA Appreciation and Gratitude

Thanking UNWLA Supporters, Donors, and Dedicated Members 1:3

UNWLA Branch and Regional Council News

Branch 30 of Yonkers Holds Annual Christmas Bazaar (N. Liteplo) 2:33
Branch 50 Hosts Tea With Natalie Jaresko (D. Rothe and R. Shamraj) 4:31
News from Branch 54 (M. Pazuniak) 6:28
Branch 95 Celebrates Silver Anniversary (M. Crans) 1:29
Branch 95 A Celebration of Community at Kingston Multicultural Festival (M. Crans) 11:25
Branch 95 Refreshing the Art of Pysanky (M. Crans) 10:26
Branch 95 Sharing Our Heritage Again (M. Crans) 3:30
Branch 98 Events and Activities April through June 2017 (I. Krawczuk) 9:30
Branch 98 Holds Annual Meeting and Elections (N. Pawlenko) 3:29
Branch 107. Casting the Net Far and Wide (N. Mason) 2:27
Philadelphia Regional Council Reviews Accomplishments and Elects New Officers (P. Sawchak) 12:23

UNWLA Convention: News and Events

Agenda and Minutes of Meetings. Presentation of Orysia Zynycz at UNWLA XXXI Convention) 9:12
Announcement about XXXII Convention 11:4
Appeal to UNWLA Convention Angels 1:6
Congratulations to New Honorary Members 7-8:11
Congratulations to Newly Elected National Board 7-8:12
Convention Donors, Sponsors, and Angels 7-8:32
First Impressions (K. Perzik Tice) 9:11
Greetings of UNWLA President Marainna Zajac to the XXXI UNWLA Convention 6:10
A Note on UNWLA Bylaws (L. Jachnycky) 7-8:30

Resolutions of the XXXI Convention of the UNWLA 9:7
Speech Delivered by Newly Reelected UNWLA President Marianna Zajac at XXXI Convention Banquet 7-8:9
XXXI UNWLA Convention: Chronicle of Events (L. Topolya) 7-8:26
XXXI UNWLA Convention: Historical Overview and Preview of Events (V. Bodnaruk) 4:26
XXXI UNWLA Convention Program 2:15, 4:27

UNLWA Financial and Legal Matters

Designated Funds (Part V of Presentation at UNWLA XXXI Convention) (O. Xenos) 11:15
International Activities and Lobbying/Advocacy (Part II of Presentation at UNWLA XXXI Convention) (O. Xenos) 9:10
Safeguarding the UNWLA's Tax-Exempt Status: What Every Member Must Know (Part I of Presentation at UNWLA XXXI Convention) (O. Xenos) 7-8:13
Sharing Email Lists (Part V of Presentation at UNWLA XXXI Convention) (O. Xenos) 12:12
State Fundraising Registration (Part III of Presentation at UNWLA XXXI Convention) (O. Xenos) 10:8

UNWLA (Membership and New Members)

Getting to Know You: Welcoming New UNWLA Member at Large 12:15
Welcoming New Members 5:20
Why We Joined (I. Gramiak) 1:12

UNWLA President Sharing Thoughts, News & Views (Marianna Zajac) 1:16, 2:2, 3:12, 4:2, 5:14, 9:9, 10:6, 11:10, 12:10

UNWLA Scholarship Program

With Fond Memories: Reflections on a 29-Year Journey with the UNWLA Scholarship Program (L. Bilowchtchuk) 5:17
History of the UNWLA Scholarship Program: 1967–1971 (A. Krawczuk) 4:3

Women in Our World

Lessons from Mama: Notes from Six Grateful Daughters 5:15
A Shining Light (I. Gramiak) 5:16
Sonia Mamus Rudolph Honored as “Person of the Year” (M. Serna) 6:27
Vera Swade: Woman of Impact (O. Movchan Novak) 6:26
Women's Work: Honoring Women in the U.S. Military (A. Krawczuk) 3:5

Проф. Наталія Іщук Пазуняк

24 лютого 1922 – 12 жовтня 2017

Д-р Наталія Пазуняк, 1956 р.

Бувають постаті, відомі своїми заслугами головно в якійсь одній галузі. Та недавно від нас відійшла справді заслужена Людина в кількох галузях: професор, науковець і віддана громадська діячка – професор Наталія Іщук Пазуняк. Студії філології вона почала ще 1941 р. у Львівському університеті, де слухала виклади провідних знавців українського мовознавства. Після війни навчалася в УВУ (Мюнхен), і там дістала диплом з філології. До Америки Наталія Іщук приїхала 1949 р., де, після одруження з Романом Пазуняком, продовжувала студії у Пеннсильванському університеті; там вона здобула ступінь магістра, а 1956 р. й доктора славістичних наук.

Професор Пазуняк – авторка книжок «Леся Українка: Ідея свободи України у спектрі світової цивілізації» (2008), «Вибрані студії з історії лінгвістики, літературознавства і філософії» (2010), упорядниці з головною редакторкою збірника творів Лесі Українки в перекладах на сім мов (1988) та редакторка

багатьох інших видань. Вона викладала українську мову й літературу в Пеннсильванському університеті (1963-1983), Менор Коледжі (1956-1968) та у Мекворі університеті в Австралії (1984-1987). До останніх місяців свого життя вона співпрацювала з Філядельфійським комітетом НТШ «Енциклопедії Української Діаспори в США».

Д-р Пазуняк була дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка й Української Вільної Академії Наук у США, була в Управі Українських Американських Професорів, часто організовувала різні наукові конференції, зокрема про Леся Українку.

Вона була також відданою активісткою українських жіночих організацій: членка СУА (к. 60 літ), членка редакційної колегії «Нашого Життя» (30 літ), управи СФУЖО і редакції видання «Українки у світі» (20 літ), товариства Українського Золотого Хреста. Крім того, вона замолоду була заангажована з українським підпіллям; а вже згодом виконувала обов'язки генерального секретаря українського уряду в екзилі, аж до моменту відновлення Незалежності України 1991 р.

Вся її активність була з переконання про переважливе завдання української діаспори не тільки ще тоді, коли Україна не була самостійною, але й після 1991 року. Тому вона так часто жертвувала не тільки свій талант і час, але і свої скромні заробітки на друк різних українських видань і допомогу потребуючим.

Проф. Наталія Пазуняк – людина глибоких християнських переконань і практикування, гуманна і принципова, а водночас тепла і спокійна, з делікатним почуттям гумору. І головне – завжди було відчутно, що вона трактувала своє життя як місію, за яку відповідала особисто, немов у згоді із закликом Івана Франка: «кожний думай, що на тобі мільйонів стан стоїть, що за долю мільйонів мушиш дати ти одвіт!»

Покійна залишила двох синів (Юрія і Богдана) з дружинами, внуків, правнуків, сестринку, сватів і дальшу рідню.

– Лариса Залеська
Онишкевич

Марія Лилак

Марія Лилак.

Роки біжать, вік бере своє... І від колишнього 47-го Відділу СУА м. Рочестера, що мав у певний час 102 членки, залишилася невелика група вільних членок. Тепер наші зустрічі проходять часто на прощальних Панахидах.

З глибоким сумом і жалем ми сприйняли звістку, що 27-го березня 2017-го року відійшла у вічність мудра, самовіддана Марія Лилак.

Марія народилася 30-го березня 1927-го р. в м. Березне на Волині. У родині було двоє дітей: Марія (старша) і Микола. Під час Другої світової війни у віці 15 років її примусово вивезли на роботу до Німеччини. Була мала, худа і ніхто з господарів не хотів брати її на роботу. Узяв тільки вдівець, що мав троє малих дітей. Так, будши ще дитиною, Марія доглядала ще трьох. Але вижила... І зустріла свого майбутнього чоловіка, з яким виховали сина Євгена. У кінці війни сім'я емігрувала до Америки.

Марія була вірною дружиною, люблячою мамою та турботливою бабусею. Щонеділі готувалася та запрошувала сина з дружиною Оленою та дітьми — щоб сім'я була разом. Допомогала доглядати й виховувати внуків, за що вони платили їй великою любов'ю та прихильністю. Працювала 38 років у *Bausch and Lomb* інспектором лінз. Пішла на пенсію. Мала тверду віру в Бога, була вірною прихожанкою церкви Богоявлення. Допомогала датками, випікала печиво на церковні базари та свята. У 1968-му р. бажання підтримати віру, українські звичаї, культуру привели Марію Лилак до Союзу Українок, де вона пробула 41 рік. За природою п. Марія була лагідною, роботящою, відповідальною. Вона чесно виконувала свої обов'язки, а тому її постійно вибирали до управи відділу. Там працювала 27 років в різних референтурах, а 7 років була головою відділу.

Марія була прекрасною людиною. До останніх днів телефонувала, підтримувала, бажала кращого здоров'я. Нам тепер дуже бракує її лагідної посмішки, доброго слова, мудрої поради.

У пам'ять про нашу союзянку було зібрано 215 дол. на потреби СУА.

Згадаємо Марію Лилак, помолимося за неї та побажаємо, щоб американська земля була їй пухом...

*Люба Білозір-Баран та вільні членки
колишнього 47-го Відділу СУА,
Рочестер, Н.Й.*

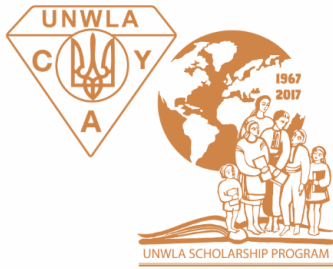
Від редакції. Висловлюємо щире співчуття родині, близьким і друзям п. Марії Лилак та просимо вибачення за затримку некролога.

Виправлення. У журналі «Наше життя» за червень місяць (с. 5) допущено помилку у відомостях про Феофана Прокоповича. Правильним є такий текст:

«**Феофан Прокопович** (1681, м. Київ) — Український громадсько-політичний і релігійний діяч, письменник, учений, педагог, історик, ректор Київської академії (1710 — 1716 рр.), архієпископ. Різносторонність обдарувань, енциклопедичність знань, видатні досягнення в галузі науки та політики дозволяють поставити його в ряд геніїв людства.»

Просимо вибачення за недогляд.

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
UNWLA, Inc. Scholarship/Children-Student Sponsorship Program

Est. 1925

Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Celebrating the 50th Anniversary
Відзначення 50-го ювілею

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВИМО ЙОГО!
Щиро вітаємо всіх спонсорів і жертводавців з
ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

НОВИМ 2018-м РОКОМ!

Нехай Малий Ісусик благословить Вас ласками та добром за Вашу
благодійність!

CHRIST IS BORN! LETS GLORIFY HIM!

Dear Sponsors and Contributors:

Please accept our heartfelt best wishes for Christmas and New Year 2018.

May the Baby Jesus Bless you for your generosity !

Merry Christmas !

Happy New Year!

*Комісія стипендій СУА на чолі з головою СУА Маріянною Заяць,
Анна Кравчук, М. Оріся Яцусь, Люба Більовицук, Надія Яворів, д-р Дарія Новаківська Лисий
та Вікторія Міщенко адміністратор Стипендійного бюро СУА*

Щиро вітаю з Різдвом Христовим та Новим 2018-м Роком усіх членок Комісії
Стипендій СУА з глибокою подякою за Вашу посвяту свого дозвілля та безкорисливу
працю у Стипендійному бюро.

Анна Кравчук, референтка стипендій СУА.

З РІЗНИХ НАГОД

З нагоди 50-річного ювілею **о. Юрія та**
Оксани Базилевських пересилаємо **50 дол.**
до Меморіального **фонду ім. Марії Полян-**
ської. Ювілятам бажаємо **МНОГИХ ЛІТ!**

*Дмитро та Ларісса Пенцаки,
Сомерсет, Н. Дж.*

У ПАМ'ЯТЬ

У світлу пам'ять **Олени Ліськівської**
Окружна Управа Детройту пересилає **200 дол.**
на стипендії в Україну.

*Віра М. Андрушків,
Голова Окружної Управи Детройт.*

Замість квітів та у світлу пам'ять **Божени**
Ольшанівської складаємо **20 дол.** до Мемо-
ріального **фонду ім. Марії Полянської**

через 86-й Відділ СУА. Дочкам та рідним наші
щирі співчуття.

*Дмитро та Ларісса Пенцаки,
Сомерсет, Н. Дж.*

Упам'ять **св. п. Божени Ольшанівської**
пересилаємо **100 дол.** через 98-й Відділ СУА.

Дочкам з родинами та приятелів Во-
лодимирові Боднареві складаємо щирі спів-
чуття.

*Бернард та Анна Кравчуки,
Голмдел, Н. Дж.*

Замість квітів на могилу **св. п. Мирона**
Мартинця, сина Почесної членки СУА Іванни
Мартинець, пересилаємо **50 дол.** через 56-й
Відділ СУА.

*Пані Мартинець та родині щирі співчуття.
Олена та Лідія Бойко, Норт Порт, Флорида.*

ВІСТІ ЗІ СТИПЕНДІЙНОГО БЮРА

Повідомляємо, що в Україні навчальний 2017 — 2018 рік почався у вересні. Звертаємося до спонсорів і добродіїв з проханням своєчасно відповісти на повідомлення зі Стипендійного бюро про Ваших стипендіатів, щоби ми змогли якнайскоріше переслати їм заслужені стипендії.

Анна Кравчук, референтка стипендій СУА.

The 2017-2018 academic year has started in Ukraine and other European countries in September. We appeal to our sponsors, please reply promptly to our notices about your students continuing their studies.

ПОЖЕРТВИ за ЖОВТЕНЬ 2017-й р. **Donations for October 2017**

\$780 — UNWLA BR 96;
\$770 — Nicholas I. & Germaine J. Milany-
tch Family Foundation Trust;
\$660 — Walter & Tamara Denysenko, Alex
I. Khowaylo;
\$620 — Nadia A. Jaworiw (98);
\$550 — Areta Podhorodecki, MD;
\$500 — Bohdan & Lydia Kramarchuk;
\$440 — Dr. George E. Jaskiw, MD;
\$400 — Iwanna Holowaty (56), Robert J.
Kent, Natalia Krawczuk (28), George Shevchuk
(98), Bohdanna Slyz (83);
\$360 — Bohdanna Chudio (28);
\$350 — Melanie Hryciuk Mazzorana (98),
Ihor Puhacz;
\$330 — Dr. Orest Balytsky, MD, Marta H.
Mulyk Baxer, Aurelia Hrab (113), Michael S Hum-
nicky, Zenon & Christine Ivanonko (9), Alex &
Irene Khowaylo (62), Dr. Daria Nowakiwska Lissy
(54), Steve Lytwyn, Bohdan & Carol Milan, Ste-
phen W. Nachesty, Dr. Raymond E. Winicki Nau-

gatuck Valley Ent. (108), Roman & Olha Nowaki-
wsky (54), Peter & Stacey Polanskyj (98), Christine
B. Smith, Ukrainian National Home Foundation
(NJ), UNWLA BR 67, UNWLA BR 101, UNWLA
BR 107, UNWLA BR 108;

\$220 — Anna M. Andriuk, Prof. Lada M.
Bilaniuk, Lidia Hreshchyshyn (97), Elisabeth Iwa-
niw Jones, Dr. Orest & Marta Kozicky, Oksana A.
Lew (56), Martha Lewicky (113), Oksana Lukiv
(73), Bohdan S. Polanskyj (98), Jeffrey L. & Sofia
Shields (131), Nadia Trojan (108), UNWLA BR 75,
UNWLA BR 83, UNWLA BR 106, UNWLA BR 125,
UNWLA BR 131, UNWLA N.J. REGIONAL COUN-
CIL (NJ RC);

\$225 — Roma Shuhan (83);

\$110 — Marta V. Borodayko (36), Larissa
Fox, Martin & Alice Jonas (108), Anne M. Kacz-
marczyk, Mary Ellen Koalchic, Olga Kwasnychka,
Irene S. Ochrymowych (86), Dr. Larissa N. Pundy-
Bozio, OD, Alexandra Lisa Self (98), Christina Tro-
jan Masnyk, UNWLA BR 45;

\$40 — Olga Kowal (24);

\$21 — Renata Bihun (28).

God Bless you for your generosity! Спасибі за Вашу благодійність!

*М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА,
Анна Кравчук, почесна Голова СУА, референтка стипендій СУА.*

UNWLA, INC Scholarship / Children-Student Sponsorship Program
P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone/fax: 732-441-9530 • Email: nazustrich@verizon.net

ГУМОР/HUMOR

Яка різниця між безглуздістю і байдужістю?
Я не знаю і не дбаю.

What's the difference between ignorance and apathy?
I don't know and I don't care.

WAR VICTIMS' FUND ❖ ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ВІЙНИ ГІДНОСТІ

2,337 дол. 12-й Відділ США, Клівленд, Парма Огайо.

З волі Всевишнього 19-го вересня 2017-го року, проживши 91 рік, відійшов у вічність **сл. п. інж. Богдан Дмитро Федасюк.**

\$300 Lyudmyla & Andrew Kurylko, Daria Kurylko.

\$250 Taras & Olga Hunczak.

\$200 Luba Klachko, Dr. Marta and Robert Logo, Lubodar & Zenia Olesnycky.

\$100 Dr. Zenon & Nadia Matkiwsky, Anne Marie & Jurgen Muhlhauser, Bohdan Zelechiwsky & Ulana Tomycz.

\$ 50 Nadia & Halya Ratycz.

250 дол. У пам'ять **бл. п. Мирона Мартинця.**
Вічна Йому Пам'ять.
Стефанія Шандра, членка
56-го Відділу США в Норт Порт, Флорида.

\$50 In memory of **Bozena Olshaniwska.**

Nadia Bihun.

\$50 In memory of **Wlodzimiera (Virginia) Kikta.**

\$50 In memory of **Irena Bugir.**

Olga and Taras Bugir.

\$10 Silvia Kuziw.

ЗАГАЛЬНИЙ ДАТОК

100 дол. У пам'ять незабутньої тети **д-р Наталії Ішук Пазуняк.**

Ірина (Іра) С. Кривуша, членка
124-го Відділу США в Ст. Пітерсбург, Флорида.

ФОНД БАБУСЬ

100 дол. Подарунок на День Уродин 15-го грудня для моєї сестри Наді Дейчаківської, довголітньої членки 12-го Відділу в Пармі, Огайо. Марта Віганд.

Пресовий фонд НАШЕ ЖИТТЯ Press Fund OUR LIFE

In memory of **Maria (Kulchyckyj Gut) Semanyshyn:**

\$300 Kvitka Semanyshyn;

\$100 Christine Bonacorsa, Lida & Oleksa Chernichenko, Bohdan Oksana Kuzyszyn;

\$50 Nicholas & Jaroslawa Hordynsky, Bohdan & Marie Shandor;

\$25 Roman & Marta Kokolskyj, Helen Makarushka-Kolodiy, Oksana Tarapacky;

\$20 Ihor and Olga Lukiw;

\$10 Michael Stashchyshyn.

\$100 У пам'ять **бл. п. Дарії Гензи**, довголітньої членки 83-го Відділу США в Нью Йорку.

83-й Відділ США.

\$25 In memory of **Maria Oryshchyn**, loving mother to Olena Mackey. Вічна Пам'ять!

\$25 In memory of **Kateryna «Katia» Myronenko Millz**, loving sister to Nadja Myronenko.

Вічна Пам'ять!

UNWLA Branch 38 in Denver, CO.

CORRECTIONS

From October issue: Text should have read:

Fundraiser in honor of the 80th birthday of Stan (Ostap) Jakubowycz:

\$150 Olga Yurechko;

\$100 Osip Fedyna, Maria Kushnir, Elisabeth Barna, Elizabeth Czaplicki, Mr.& Mrs. John Kozak, Mr.& Mrs. Lubomyr Pawlowych, Orest Popowych, Mr.& Mrs. Orest Pelikan, Ruslana Sklyarova, Anna Kazio, Rev. Wolodymyr Popyk, Orysia Rybachuk, Nina Yakimiuk, Jeff & Sherry Evans.

From November issue: Text should have read:

\$200 In memory of my husband **Ihor Iwanyckyj.**

Michaelene Iwanyckyj.

**«Діти – це наш дорогий скарб,
се наша надія, се – Молода Україна»**

Олена Пчілка

ПОВЕРНЕННЯ БЛУДНОГО МУРЧИКА

- Чого ти, Мурчику, такий сумний? Що сталося? - привітно махаючи хвостом, запитався песик Бровко.

- Я не сумний, я - злий, дуже злий! - відповів котик Мурчик.

- Овва! А на кого, чи на що?

- Та на Ромка. Зараз тобі розкажу. Ти бачиш, як надворі холодно. Ось бачу, йде Ромчик додому, відчинив двері. Думаю, і я проскочу біля його ніг до теплої хати. А він трась дверима! І якраз по моєму хвосту. Ще трохи — і зломив би його.

- Але ж, Мурчику, він напевно зробив це не навмисно. А звідки першокласник Ромчик повертався? Адже тепер Різдвяні вакації, то школи нема.

- Його запитай. Я з ним більше не дружу. Він ще мене і копнути хотів, і за двері, як бачиш, викинув, і Мурлом обізвав. Того я йому ніколи не забуду... Та я його своїми зубками лиш так легенько за ногу схопив через штани. Так це від болю я його вкусив, а не навмисно.

- Ось бачиш - і Ромчик ненавмисно, і ти ненавмисно. Якщо правду кажеш, то вам помиритися треба, адже ми всі троє друзів. Згадай, як ми ганяли садками і на річку купатися. А в холодні ночі ти залазив до Ромчика під ковдру, а я спав біля ліжечка на килимку, якого він стелив мені на ніч.

- То ви бігали як навіжені. І в річку я не стрибав з вами, а все стояв собі збоку. А в ліжку я співав йому пісеньки до сну. А він мене, свого найкращого друга, викинув на сніг! Таке не забувається. Ось йду я світ-за-очі і більш не повернуся. У ліс піду. Там житиму.

- Мурчику! Одумайся, бо пропадеш зимою. А їсти що будеш? Молочка тобі в лісі ніхто не наллє в мисочку.

- Ти, Бровку, забув, що ми, коти, на відміну від вас, псів, вміємо миші ловити, а їх повно в лісі. І по деревах вміємо лазити. Пташка вночі не бачить, а котам все видно. Оце і мій корм буде, а не якесь молоко. Я ж не дитина, а дорослий і сильний кіт!

Троїшло декілька днів. Ромчик і Бровко сумували за Мурчиком, все визирали, коли він повернеться додому. Серденьками відчували, що котик потрапив у біду.

У перший же день свого перебування в лісі, тільки Мурчик вийшов на полювання за мишами, як з нори вискочила лисичка Хитрунка і накинулася на нього з лайкою. Вона голосно затявкала, покликавши в свідки всіх звірів у лісі,

що це її територія, бо тут її нора-домівка. Отже, і право полювати на миші належить тільки їй.

Врятувавшись від зубів лисички на дереві, Мурчик ще сподівався вночі поласувати якоюсь пташкою. Але і тут надії його впрах розбила сова Мудрагелька, яка пояснила йому, що згідно лісових правил і законів, нічне полювання в цій частині лісу належить тільки їй.

Прийшла до Мурчика біда. З дерева вдень не давала злізти Хитрунка, вночі Мудрагелька грозилася скинути його сильним ударом крила просто в зуби вовкові Сіроманцеві, який не забарився появитися неподалік. А ще холод дошкуляв...

А в дім Ромчика прийшла нежданно така велика радість, що на якусь мить він забув про своїх друзів. З війни на Різдво приїхав татко. Вони з мамою так чекали на ту зустріч, молячи Бога, щоб ворожа куля обминула його, воїна, що став на захист їх волі і всього українського народу від московської навали. Тепер Ромчик ні на крок не відходив від татка, а Бровко тулився до його ніг, радісно махаючи хвостом. Відсутність Мурчика батько помітив, коли допомагав мамі у приготуванні Святої Вечері. Вислухавши пояснення Ромчика, які підтверджував ударами хвоста по підлозі Бровко в такт розповіді, батько промовив:

- Збираймося і якнайшвидше, поки ще день надворі, підемо до лісу.

Знявши майже замерзлого Мурчика з дерева, Ромчик засунув його під кожушок. Тільки котяча голівка визирала з-за пазухи з мокрими оченятами. Хто зна від чиїх зліз — Ромчикових з жалю та радості, чи Мурчикових? А ще кажуть, що коти плакати не вміють...

Раптом з нори вискочила перелякана лисичка Хитрунка. Бурко з гавкотом хотів погнатися за нею, але був затриманий голосом батька:

- Залиш її в спокою!

Не будь москалем, в якого нема нічого святого, адже сьогодні у Святий Вечір народився Христос, щоб любов'ю спасти світ. То ж поспішімо додому, де нас мама чекає з Святою Вечерею.

Автор казки та картини «Різдво»
Святослав Левицький.

Embrace the Day With Mindfulness

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

It is always challenging to write an article for December. The objective is to write something uplifting that provides enlightening medical information by weaving in a dose of subliminal holiday health advice. What better way to do this than by creating a deeper connection between body and soul with use of mindfulness? Let's start the process with another question: What is the first thing you think about in the morning? Work? Chores? Money matters? So maybe it's time to open the door to a different perspective on the morning and the day and the year to come.

All of us spend a great deal of time ruminating on the past, concerned about the future, and frequently thinking and hoping things had been or will be different. What about the present? This question sounds almost too simple, but it opens the door to a whole new way of starting each day. Most of us, in fact, get too caught up in what happened yesterday or what will happen tomorrow. This means not being in the present, not acknowledging and savoring current moments and/or feelings, and not paying attention to the here and now. In the rush to accomplish our "to do list" or to reexamine yesterday's (or last year's) list, we lose our connection with the present moment.

Mindfulness is the practice of purposely focusing your attention on the present moment, being intensely aware of what you are feeling and sensing in the present without interpretation or judgment. Mindfulness works, in part, by helping individuals accept their experiences, including unpleasant emotions, rather than react to them with aversion and avoidance.

Spending too much time problem solving, thinking negative thoughts (or even random thoughts) can be draining and can lead to depression, stress and anxiety. By transforming your thoughts to focus on appreciating what you currently own (and it sounds almost too simple) you learn to appreciate it! Another benefit is that increasing your capacity for mindfulness contributes to a more satisfying life. By focusing on the "now" you are less likely to get caught up in worries about the future and regrets about the past.

Scientists have substantiated the benefits of these techniques to improve physical health as well as mental health (example—when we eat mindfully, we make better food decisions). This mindful approach to life also helps relieve stress and anxiety, improve sleep, reduce pain, lower blood pressure, and may even help with gastrointestinal issues. There are many ways to practice mindfulness, but the goal is to deliberately and purposefully pay attention to thoughts and sensations without judgment. This is the main principle: focusing solely on the present moment and savoring it. Your approach can be sensory or emotional.

Applying a sensory approach means to pay attention to sights, sounds, smells, tastes and touch. Try eating an apple in a "mindful" way. Concentrate on every crunchy bite. Enjoy the sensation and satisfaction of the taste and texture. Another example would be to close your eyes and listen to sounds in your environment or to take a moment to touch something and really feel what you are touching. An emotional approach to practicing mindfulness means allowing emotions to be present but without judgment. Become aware of your negative thoughts and emotions and try seeing them for what they really are—just thoughts not facts. Flip your thinking to positive thoughts. For example instead of asking "What if I make a mistake?" ask "What if I really impress them?" Notice how just reading the difference between these two questions make you feel better?

The positive effects of mindfulness tend to be dose-related. The more you practice, the better you will become. Most experts recommend twenty minutes of deliberate mindfulness per day, a time-frame that is reasonable and easy to accommodate. An example is to incorporate the technique during a daily walk. When we walk in familiar places, we tend to ignore the surroundings, the details and the subtle changes. Deliberate mindfulness simply means taking a moment to reexamine your surroundings and focus on looking at the familiar and seeing it anew.

So when you bite into that delicious cookie you just baked (or purchased), savor the flavor and the moment. Look at a snowflake and see it as a beautiful work of nature. Do not focus on the long line to the cashier. Enjoy the store holiday decor, admire the beauty and effort that was put in creating it. Engage with the world in your own personal way; the more you tune in, the better you will feel. Above all, practice mindfulness! Savor every moment to the fullest and accept my sincerest wishes for good health and mindful appreciation of life and self in 2018!

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Ліда Яхницька – 1-ша заступниця голови
Христина Бойко – 2-га заступниця голови для справ організаційних
Надя Нинка – 3-тя заступниця голови для справ зв'язків
Ірина Бучковська – протоколярна секретарка
– скарбник
Віра Кушнір – фінансова секретарка
Марія Андрійович – вільна членка
Валентина Табака – вільна членка

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Віра Андрушків – Дітройт
Галина Генгало – Філядельфія
Галина Романишин – Нью Йорк
Мар'яна Лівша – Нью Джерзі
Доля Кріслата – Огайо
Любомира Калін – Чикаго
Христина Мельник – Нова Англія
Марія Кейд – Центральний Нью Йорк
Ольга Сперкач – зв'язкові віддалених
Оля Черкас Відділів
Іванка Олесницька – зв'язкова вільних членок

РЕФЕРЕНТУРИ

Лідія Білоус – суспільної опіки
Анна Кравчук – стипендій
Людмила Грабовська – у справах культури
Оксана Лодзюк – соціальних засобів
– комунікації
Таня Бедрус – виховна
Наталія Павленко – мистецтва і музею
Ольга Дроздович – архівар

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Рома Шуган – голова
Рената Заяць – членка
Ірина Легун – членка
Ірена Рішко – заступниця членки
Орися Зінич – заступниця членки
Оксана Скипакевич Ксенос – парламентарист
Лариса Тополя – україномовний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадніченко – англійськомовний редактор

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS

Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj

Marianna Zajac – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Lydia Jachnycky – 1st Vice President
Christine Boyko – 2nd VP – Membership
Nadia Nynka – 3rd VP – Public Relations
Iryna Buczkowski – Recording Secretary
Vera N. Kushnir – Financial Secretary
Maria Andriyovych – Officer at Large
Valentyna Tabaka – Officer at Large

Oksana Skypakewych – Parliamentarian
Xenos

REGIONAL COUNCIL PRESIDENTS

Vera Andrushkiw – Detroit
Halyna Henhalo – Philadelphia
Halyna Romanyszyn – New York City
Marianna Livcha – New Jersey
Dozia Krislaty – Ohio
Lubomyra Kalin – Chicago
Christine Melnyk – New England
Maria Cade – New York Central
Olha Sperkacz, Olya Czerkas – Co-Liaisons for Branches-at-Large
Ivanka Olesnycky – Liaison for Members-at-Large

STANDING COMMITTEES

Lidia Bilous – Social Welfare Chair
Anna Krawczuk – Scholarship Chair
Ludmyla Hrabovsky – Cultural Affairs Chair
Oksana Lodziuk – Social Media
Tetyana Bedrus – Education Chair
Natalie Pawlenko – Arts and Museum Chair
Olya Drozdowycz – Archives Chair

AUDITING COMMITTEE

Roma Shuhan – Chair
Renata Zajac – Member
Iryna Legoun – Member
Irene (Tetiana) Rishko – Alternate Member
Irena (Orysia) Zynycz – Alternate Member
Larysa Topolya – Ukrainian-language editor of *Our Life*
Tamara S. Cornelison – English-language editor

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /

CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM

171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024

Phone / Fax: 732-441-9530

E-mail: nazustrich@verizon.net

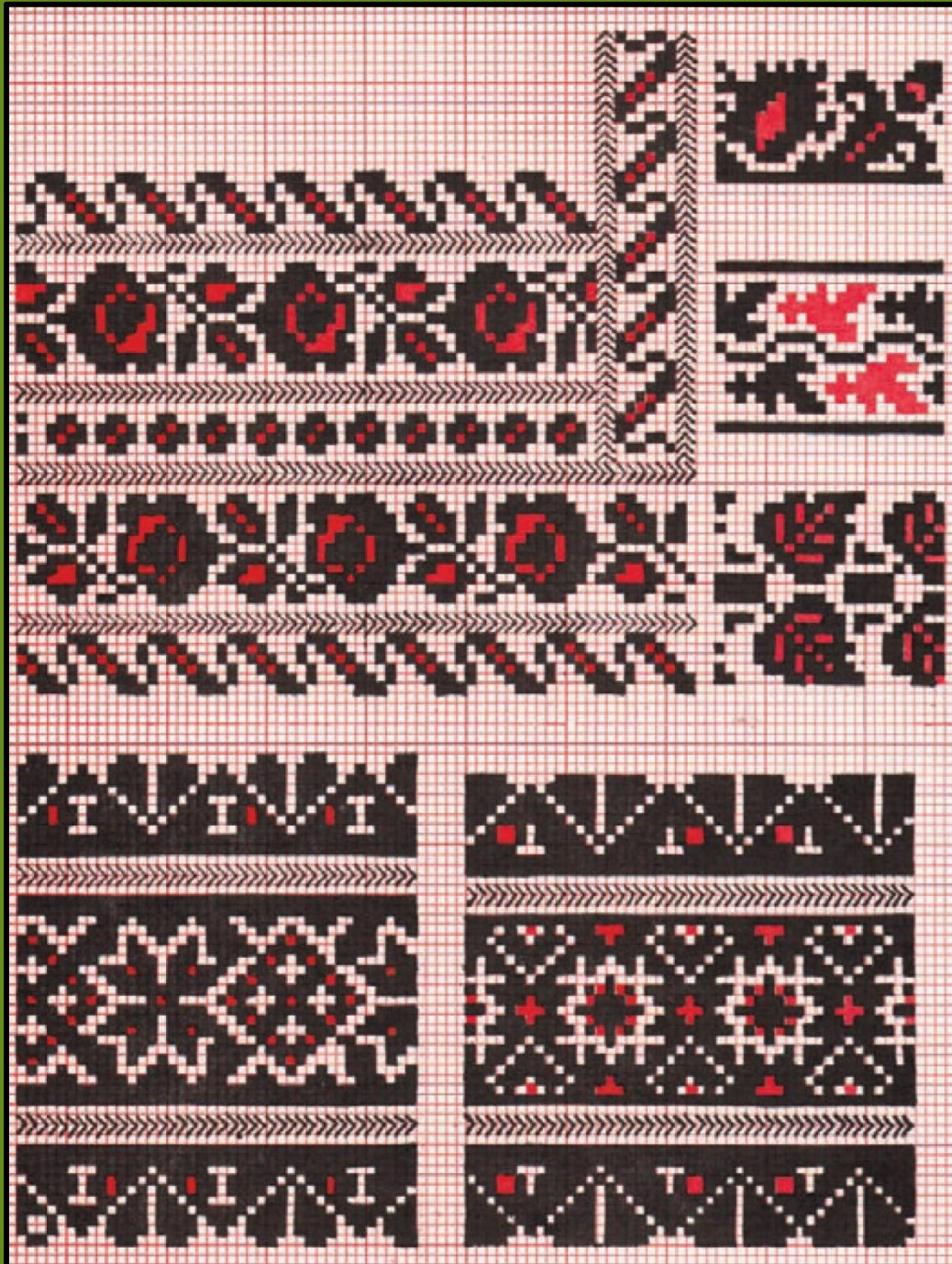
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003

(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947

E-mail: info@ukrainianmuseum.org

Website: www.ukrainianmuseum.org

Взори з жіночих сорочок у Добрієлянах, пов. Дрогобич. «Українські взори», серія 3, ст. 10.
Із збірки Кл. Габданк-Рогозинського.